

78
335
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΝΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

ΕΝ ΤΗΝ ΚΙΣΙΟΝ ΤΗΝΟΝ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΚΟΣΕΤΗ ΠΡΩΤΗ.

ΕΝ ΕΡΜΟΠΟΛΕΙ,

ΤΥΠΟΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΥ.

(ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ Α.Ο. 3.)

1896.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

τῆς ἐν Τήνῳ εὐρεθείσης Ἀγίας Εἰκόνης

ΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐπειδὴ καὶ ἐφθάσαμεν ἕως ἐδῶ ζῶντες ἠδελήσαμεν νὰ
ὑπάγωμεν εἰς τὴν νῆσον Τήνον, καὶ νὰ προσκυνήσωμεν τὴν
ἐκεῖ θαυματουργὸν καὶ ἁγίαν εἰκόνα τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεο-
τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὥστε νὰ σημειώσωμεν καὶ ἐκεῖ
μερικὰ ἀξιοσημεῖα τῆς αὐτῆς περιήμου νήσου Τήνου ὅθεν
τὴν 13^{ην} τοῦ 1848 Ἀύγουστου μηνός, πλεύσαντες ἀπὸ Πει-
ραιᾶ, λιμένα τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τὸ ἀτμόπλοιον, διέβημεν τὴν
Σύρον ἐμπαρικήν νῆσον μετὰ κατοίκους 20, 000 καὶ τὸ ἑσπέρας
φθάσαντες εἰς τὴν ὠραίαν νῆσον Τήνον, ἐξελθόμεν εἰς τὴν πό-
λιν ἁγίαν Νικόλαον καλουμένην.

Ἡ πόλις αὕτη κεῖται πλησίον τῆς θαλάσσης· αὕτη ἔχει
κατοίκους 2, 784 Ὀρθόδοξους τε καὶ Καθολικούς· ὅλοι οἱ
Τήνιοι εἰσὶν εὐγενεῖς καὶ καλοὶ, φιλόμουσοι, φιλόξενοι, καὶ
φιλόθεοι, εἰσὶ καὶ ὀλίγον ἄπλοϊ· πολλοὶ τούτων εἰσὶν ἄρι-
στοὶ λεπτοτεχνεῖς καὶ λιθουργοί· αἱ γυναῖκες αὐτῶν δὲν εἶναι
ὑπερήφανοι, εἰσὶ δὲ αἱ πλεῖστοι ὠραῖαι, φίλεργοι καὶ τίμιοι,
ἐργαζόμεναι διάφορα ἐργάσματα· ἅπανα ἡ πόλις εἶναι καλῶς
κατοικημένη μετὰ καλὰς καὶ ὠραίας οἰκοδομὰς, πλὴν μετὰ δρό-
μους στενοὺς λαβυρινθώδεις, μετὰ λιμένα οὐχὶ τόσον ἀσφαλῆ·
ὁ ἀὴρ τῆς Τήνου εἶναι ὑγιεινός, ξηρὸς καὶ ζωηρὸς, καὶ ποῦός,
τὰ ὕδατα κάλλιμα, καὶ τὰ τρόφιμα νοστιμώτατα· αὐτοῦ κα-
τοικεῖ ὁ ἐπαρχος τῆς νήσου, καὶ ὁ τῶν Λατίνων ἀρχιερεὺς,
ὁ ὑπὸ τοῦ Πάπα διοριζόμενος· αὕτη ἔχει ἐκκλησίας ἀρχαίας

Ἀνωθεν τῆς πόλεως τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ προσ βορρᾶν
αὐτῆς ἕως ὀκτακόσια βήματα, ἐπὶ τινος μικροῦ λόφου, κεῖται
ἡ ὠραία ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Θεοτόκου· ὁ ἱερός
αὐτοῦ εἶναι ἀνδρὸς μὲν, πλὴν λιθόστρωτος, πλοῦτος καὶ εὐ-
θύς· ἐκατέρωθεν αὐτοῦ εἰσὶ περίβολοι καὶ δένδρα πεφυτευμέ-
να· εἰς αὐτὸν τὸν λόφον κεῖται ἡ ὠραιότατη καὶ λαμπρὰ ἐκ-
κλησία τῆς Θεοτόκου, ἣτις φαίνεται λαμπρὰ ἀπὸ ὅλης τῆς

νήστους σχεδόν τῶν Κυκλάδων, ἐπειδὴ καὶ εἶπεν ἡ Θεοτόκος «ὡς κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην τῆς νήσου.» Τελειώσαντες τὸν δρόμον, ἐμβήκαμεν διὰ τῶν προφυλαίων τοῦ ναοῦ εἰς τὴν λιθόστρωτον αὐλὴν· ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῆς πύλης εἰσὶ δύο βρύσεις μὲ πολὺ καὶ πόσιμον ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἔρχεται αὐτοῦ μακρόθεν δι' ἀρχαίων ὑδραγωγείων τῶν Ἑλλήνων· ἀπέναντι τῶν πυλῶν, μερικὰ βήματα εἰσὶ δύο κλίμακες ἐκ λευκοῦ μαρμάρου πεποιημέναι, ἔχουσαι ἡ μία ἕως 25 βαθμίδας, ἡ δὲ ἑτέρα ἕως 18· εἰς τὴν βάσιν τῆς δεξιᾶς κλίμακος κεῖνται δύο λέοντες ζωηροὶ καὶ ὠραῖοι ἐκ μαρμάρου πεποιημένοι· εἰς τὴν κορυφὴν τῶν κλιμάκων κεῖται ἐξώστης τις λιθόστρωτος κατὰ μῆκος ὅθεν ὄρῳνται ἀπασαὶ αἱ νῆσοι σχεδόν· κάτωθεν τοῦ ἐξώστου τούτου καὶ τοῦ νάρθηκος κεῖνται δωμάτια τινα διὰ τοὺς ἱερεῖς καὶ πατέρας μεταξύ τοῦ ἐξώστου καὶ τοῦ ναοῦ εἶναι ὁ νάρθηξ τοῦ ναοῦ, ὑποστηρίζομενος ὑπὸ πολλῶν στύλων ἐκ μαρμάρου πεποιημένων· Ἀκολουθῶς ἐκθέτομεν τὴν περιγραφὴν τοῦ ναοῦ καὶ λοιπῶν μερῶν αὐτοῦ.

Εὐρεσις τῆς Ἀγίας Εἰκόνης.

Κατὰ τὸ 1821 ἔτος, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ ἐφάνη κατ' ὄναρ εἰς τινα ἀπλοῦν γέροντα, ἥτοι περιβολάρην, μπάρπα Μιχαὴλ καλούμενον Ἀνδριον ἑτῶν 80, καὶ τῇ λέγει «νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ χωράφιον τοῦ Ἀντωνίου Δοξαρά ἔξω τῆς πόλεως, νὰ σκάψῃ καὶ νὰ εὑρῇ μίαν εἰκόνα αὐτῆς.» οὗτος δὲ καταπείσας τινὰς χριστιανούς, ἔσκαψεν ὀλίγον καὶ εὑρε μόνον μερικὰ ἀρχαῖα τοῦβλα, καὶ μὴ εὐρόντες εἰκόνα ἀνεχώρησαν· πὰ τοῦβλα ταῦτα ἔλαβε Τήνιος τις νὰ κτίσῃ τὸν φουρνὸν του, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ φουρνος ἐκτίζετο καὶ ἐπιπτε, δὲν ἤθελε νὰ πληρώσῃ τὸν τέκτονα, ὅθεν ἐχρηιάσθη νὰ κριθῶσι, καὶ ἀφοῦ ὡμολόγησεν ὁ τέκτων τὴν κλοπὴν, ἐπέστρεψαν ὀπίσω πὰ τοῦβλα. Ὁ γέρον αὐτὸς ἦτο μὲν ἀπλοῦς τὸν τρόπον, πλὴν εὐδλαβῆς εἰς τὰ θεῖα, μόλον τοῦτο αὐτὸς ἐκῆρυντε τὸ δράμα του, πλὴν οὐδεὶς τὸν ἐπίστευε, διότι ἐφάνησαν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ἐν ἔτει δὲ 1822 κατὰ μῆνα Ἰούνιον, περὶ τὸν ὄρθρον μιᾶς Κυριακῆς, ἐφάνη πάλιν κατ' ὄναρ ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, ὡς

γυνὴ ἄρρητον δόξαν περιβεβλημένη καὶ λαμπροτάτη, εἰς μίαν παρθένον καὶ ἐνάρετον καλογραῖαν γηράλειον τοῦνομα Πελαγίαν ὀδωσθοντοῦτιν, μονάζουσαν μακρόθεν, ὑπερθε τῆς πόλεως εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ἐκεῖ γυναικεῖον μοναστήριον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς λέγει «ἐγερθητι ταχέως καὶ ὑπάγε εἰς ἓνα τῶν προκρίτων τῆς πόλεως ἐπίτροπον τοῦ ἰδίου μοναστηρίου Σταματέλον Καγκάδη ἐνμαζόμενον, καὶ εἰπὲ αὐτῷ νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν οἶκόν μου χωσμένον εἰς τὸν ἀγρόν τοῦ Ἀντωνίου Δοξαρά πλησίον τῆς πόλεως, καὶ νὰ ἐπιστατήσῃ ὁ ἴδιος διὰ νὰ ἀνεγερθῇ λαμπρὰ καὶ μεγαλοπρεπὴς ναός.» Ἐξυπνήσασα δὲ ἡ μοναχὴ ἐκείνη ἐτράπη εἰς προσευχὴν, καὶ διελογίζετο τὸ ὄναρ, διότι τὸ ἐνδομίξε φαντασίαν τοῦ νοός, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ φανερώσῃ εἰς κανένα. Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πάλιν ἡ εὐγενὴς ἐκείνη γυνὴ ἐφάνη ἐκ δευτέρου, τὴν δευτέραν Κυριακὴν καὶ ἐκ τρίτου τὴν τρίτην Κυριακὴν εἰς τὴν ἰδίαν, καὶ τῆς εἶπε μὲ ὀργὴν, «ὑπάγε, ὡς εἶπον, καὶ ὑπάκουσον,» ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπε πόθεν θέλει δυνηθῇ νὰ ποιήσῃ τόσον λαμπρὸν ναὸν ὁποῖον λέγεις; «Ἐγὼ θέλω οἰκονομήσῃ τὰ πάντα» ἀπεκρίθη ἡ Θεοτόκος, Τίς εἶσαι Κυρία μου, ἠρώτησεν ἡ μοναχὴ, ὅτι ὀργίζεσαι κατ' ἐμοῦ οὕτω, καὶ μὲ προστάξεις ταῦτα; Ἀπεκρίθη δὲ οὕτως ἡ Θεοτόκος, «Εὐαγγελίζου γῇ καὶ ἁρὰν μεγάλην· «ταῦτα ἀκούσασα ἡ μοναχὴ, ἐφώνασεν «Αἰνεῖτε οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν» καὶ ἐγερθεῖσα χαίρουσα ἔτρεξε πρὸς τὴν ἡγουμένην, καὶ τῆς εἶπε τὸ δράμα τῆς ἡγουμένης γνωρίζουσα τὴν ἀρετὴν καὶ θεοσέβειαν τῆς μοναχῆς, ἐπίστευσεν εἰς τὰ λεγόμενα αὐτῆς, καὶ οὕτω τὴν ἐπέμψεν εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς μονῆς κύριον Καγκάδη διατρίβοντα εἰς τὸ χωρίον Καρυάν, τοῦ ὁποίου διηγῆται τὸ δράμα, ὁ δὲ ἐπίτροπος εἶπε τὸ δράμα τῆς μοναχῆς εἰς τὸν ἀρχιερέα τοῦ τόπου κύριον Γαβριὴλ διατρίβοντα τότε ἐκεῖ.

Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀκούσας μὲ προσοχὴν τὰ λόγια τῆς μοναχῆς γνωρίζων ὅτι εἶναι καὶ ἐνάρετος, ἐκατάλαβεν ὅτι ἦτο ἔμφρασις νοερᾶς ψυχῆς (1), ἔχων καὶ τὴν εἰδήσει περὶ τῆς

(1). Ὁ αὐλὸς καὶ παντοδύναμος Θεὸς ὅπου βούλεται κατ' ὄναρ καὶ τὴν νύκτα ἀποκαλύπτεται εἰς τὰς αὐλούς ψυχὰς τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ὀρισμένα του καὶ τὴν βούλησιν, καθὼς εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰακώβ, Σαμουὴλ καὶ Σαλωμώντα καὶ λοιποὺς ἁγίους.

εικόνας και από τὸν γέροντα κηπουρόν, ἀμέσως προσκαλεῖ τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως καὶ τὸν κληρὸν καὶ διηγείται τὸ δράμα τῆς μοναχῆς, καὶ οὕτως ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἐπιστολήν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Τήνου παρακινῶν τοὺς κατόικους νὰ συντρέξωσιν ὅλοι νὰ ἀρχίσωσι τὸ ἔργον, καὶ οὕτω κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1822 ἔτους ἤρχισεν ἡ ἀνασκαφή καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀνεκαλύφθησαν τὰ εἰρεπία ἐνὸς παλαιοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, τὸ ἱερὸν βῆμα τοῦ οὐοίου ἐφαίνετο ἐκεῖ, σκάπτοντες πλησίον, εὗρον καὶ φρέαρ τι ἀρχαῖον χωρὶς ὕδωρ καὶ βαθὺ ὀργυιῶν δώδεκα, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ δὲν εὐρέθη εἰκὼν, περὶ τῆς οὐοίας ἐλεγεν ὁ γέρων, παρημελήθη τὸ ἔργον καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ ναοῦ. Τότε κατὰ συγκυρίαν συνέβη καὶ πανώλης νόσος εἰς ὅλην τὴν νῆσον, καὶ ἀπέθνησκον πολλοὶ κάτοικοι καὶ ξένοι· ἐστοχάσθησαν λοιπὸν, ὅτι εἶναι ὀργὴ Κυρίου ἐξ ἀμελείας αὐτῶν προσερχομένη· ὅθεν οἱ χριστιανοὶ ἐπανελάβον τὸ ἔργον μὲ περισσώτερον ζῆλον καὶ προθυμίαν, καὶ ἐκλεχθέντες τότε καὶ ἄλλοι τρεῖς ἐπίτροποι, ἄνδρες τίμιοι πολῖται καὶ θεοσεβεῖς, οἱ Κύριοι Γεώργιος Περίδης, Ἀντώνιος Καλλέργης καὶ Χ. Γεώργιος Σιώτης καὶ ὁ Καγκάδης ἀνέλαβον τὴν φροντίδα καὶ ἐπεστάτουν εἰς τὸν ἱερὸν Ναόν.

Καταβαλλομένων τῶν θεμελιῶν, ἐζήτησεν ὁ ἀρχιερεὺς ὕδωρ διὰ νὰ ψάλλῃ τὸν ἀγιασμόν καὶ δὲν εἶχεν· ὅθεν παιδίον τι παρειαυθέν εἰκὴ ἐμήνυσεν, ὅτι τὸ ἐν τῷ νάρθηκι φρέαρ ἔχει πολὺ νερόν, ἐξ οὗ ὁ ἀρχιερεὺς λαβὼν ᾠλόγησε τὸν ἀγιασμόν. εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐργαζόμενοι πολλοὶ ἐργάται ἐτελείωσαν τὸν κάτω ναὸν τὸν οὐοῖον καὶ ἐτίμησαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, διότι παραδόξως ἐπήγαγεν ὕδωρ, τὸ οὐοῖον καὶ ἀγίασμα ἐκάλεσαν, ἐκ τοῦ οὐοίου, τανῦν, ἐξαντλοῦντες χύνουσιν εἰς τινὰ δεξαμενὴν ὡς βρύσιν, καὶ ἐκ τούτου πίνουσιν ὡς ἀγίασμα. Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, εἰς τὸ ἀνώρλοισιν τῆς ἐκεῖ πύλης, εὗρον τὰ ἐξῆς ἀνορθόγραφα γράμματα· «φῶς ζωῆς οἰκίδιον διαφέρων τῷ Δεσπότη μου τῷ ἁγίῳ Ἰσιδώρῳ» φαίνεται ὅτι ὁ Δεσπότης ἐκεῖνος Ἰσιδωρος νὰ ἦτον ἀρχιερεὺς τῆς Τήνου. Εἰς αὐτὸν τὸν ὠραῖον τόπον, λέγει ὁ ἱστορικός Ἀθηναῖος, ὅτι ἐκεῖτο ὁ λαμπρὸς ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ θεοῦ τῆς θαλάσσης, καὶ πλησίον τοῦ

οὐοίου ἦτο καὶ ἄλλος τι ὠραίων δένδρων, ἤρχετο δὲ καὶ ὕδωρ πολὺ διὰ τῶν ὕδραγωγῶν. Τὸν ναὸν τοῦτον οἱ χριστιανοὶ ἐτίμησαν εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου «Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου» ὁ ἀρχαῖος οὗτος ναὸς φαίνεται ὅτι ἐπυρπολήθη πρὸ δευκαοσίων ἐτῶν, καὶ ὅν καιρὸν οἱ Σαρακηνοὶ Ἀραβες ἐληλάτουν τὰς νήσους, καὶ οἱ κάτοικοι ἀνέβησαν εἰς τὰ ὄρη.

Ἐν ἔτει δὲ 1823 Ἰανουαρίου 30, ἐνῶ ἦτον ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐργαζόμενοι πολλοὶ ἐργάται, διώρθωνον τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, σκάπτοντες δὲ βαθύτερα εὗρον τὴν ζητούμενην ἁγίαν εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μακρὰν μίαν ὀργυιὰν πρὸς δυομᾶς τοῦ φρέατος τοῦ ἀγιάσματος· σκάπτοντες ὅμως οἱ ἐργάται ἐκτύπησαν μὲ τὴν σκαπάνην τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἔσχισαν εἰς τὸ μέσον, πλὴν ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ δὲν ἐβλάφθησαν, μόλον τοῦτο ὀπισθεν ἦτον ἡ εἰκὼν κατακεκαυμένη ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ κεκαλυμμένη ὑπὸ τῆς γῆς. Τὸ μῆκος τῆς ἁγίας ταύτης εἰκόνας σχεδὸν εἶναι δύο σπιθαμαί, καὶ πλάτος μία, καὶ οἱ κάτοικοι ἀκούσαντες τότε ἅπαντες ἔτρεξαν εἰς προσκύνησιν αὐτῆς.

Εὐρεθείσης τῆς ἁγίας εἰκόνας, οἱ ἐπίτροποι ἔλαβον ζῆλον καὶ ἤρχισαν νὰ κτίζωσι τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας· ὁ νέος οὗτος ναὸς ἔχει μῆκος 27 πήχεις καὶ πλάτος 17, ἤθελον δὲ νὰ τὸν κάμωσι καὶ μεγαλῆτερον, πλὴν χρήματα δὲν εἶχεν ἀφοῦ ἐπροχώρησαν ἀρκετὰ τὰ τεῖχη, ἐλειψαν τὰ ἐξόδα, ἔπαυσαν καὶ οἱ τεκτονες τοῦ ἔργου πρὸς ὥρας· ὅθεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν παρ' ἐλπίδα, ἐρχεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν πλοίαρχος τις φέρων εἰς Τήνον τὸν ὑποπρόξενον αὐτῆς τὸν Τήνιον, ἀμφοτέροι δὲ ἦσαν Λατίνοι κατὰ τὸ δόγμα· τὸ ἑσπέρας ἐκεῖνο, ἐπειδὴ ὁ λιμὴν τῆς Τήνου δὲν εἶναι ἀσφαλὴς, ἐσκήωθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἄνεμος σφοδρὸς καὶ τρικυμία εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε ἐκ τῆς τρικυμίας ἐν πλοῖον ὄν ἐκεῖ πλησίον, ἐναυάγησε, τὸ δὲ πλοῖον τοῦ Ἀγγλοῦ, ἀφοῦ ἔκοψεν ὅλας τὰς ἀγκύρας ἔπατο κρεμάμενον μόνον εἰς ἐν λεπτὸν σχοινίον· τοῦτο ἰδὼν ὁ πλοίαρχος ἐπεκαλέσθη τὴν Θεοτόκον τῆς Τήνου νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ πλοῖόν του καὶ αὐτόν, καὶ νὰ προσφέρῃ δῶρον ἑκατὸν διστήλα, καὶ ὃ τοῦ θαύματος! Ἐπῆσα ἡ θάλασσα ἦτον ἐν κινήσει κυμάτων καὶ μόνον περὶ τὸ πλοῖόν του ἦτο γαλήνη· τὸ πρῶν ὁ καλὸς πλοίαρχος λαβὼν τὰ ἑκατὸν τάλληρα ἐξήλθεν ἔξω εἰς τοὺς Κονσόλους, καὶ διηγηθεὶς τὸ θαῦμα ἐπρόσ-

φερε τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐπιτρόπους, οἵτινες λαβόντες ἐπλήρωσαν τοὺς τέκτονας, καὶ οὕτω πάλιν ἤρχισαν τὸ ἔργον τῶν· αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον θαῦμα τῆς Θεοτόκου· τοῦτο ἀκούσαντες οἱ χριστιανοὶ ἔτρεχον πανταχόθεν φέροντες δῶρα καὶ προσφοράς εἰς κατασκευὴν τοῦ Ναοῦ τῆς, Εὐαγγελιστρίας· ὥστε ὁ περικαλλὴς εὖτος ναὸς ἐκτίσθη εἰς τὸ ἴδιον ἔτος, καθὼς ὁπισθεν τοῦ ἁγίου βήματος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ φαίνεται τὸ 1823 ἔτος εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἁγίου ναοῦ.

Αὐτὸς ὁ ἅγιος ναὸς εἶναι τρισυπόστατος, βλέπει ὁμως ὀλίγον λοξῶς πρὸς τὴν θερινὴν τροπὴν τοῦ ἡλίου, καὶ οὐχὶ ἐντελῶς κατὰ ἀνατολάς· ἔσωθεν ἔχει τόσον ποικίλον στολισμὸν ἐκ τῶν θαυμάτων καὶ ἀφιερωμάτων, ὥστε εἰς βασιλεὺς ἀδυνατεῖ νὰ στολισῇ παρόμοιον καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν· ὀγδοήκοντα κανδήλαι ἀργυραὶ καὶ χρυσαὶ καὶ κεχρυσωμέναι κρέμονται ἐντὸς τοῦ θείου ναοῦ, πολυέλεοι διαφοροὶ μεγάλοι καὶ ὡραῖοι, κάτωθεν τοῦ κεχρυσωμένου ἁμβωνος ἱσταται ἡ ἁγία καὶ θαυματουργὸς εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τι εἰκονοστάσιον κεχρυσωμένον ὅλη κεχρυσωμένη ὡς νύμφη ὡραία, καθ' ἑκάστην στολιζομένη, ἀπὸ χαρίσματα καὶ δῶρα τῶν Χριστιανῶν· φαίνεται ἡ ἁγία εἰκὼν αὕτη ὅλη ἁγία καὶ σεβασμία, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας, ὡς εἰκὼν ἀρχαιετύπου, ἣτις καθεκάστην ἐκτελεῖ ἅπειρα θαύματα εἰς τοὺς πιστοὺς χριστιανούς· τὴν θείαν χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχει ἡ Θεοτόκος ἐν ἑαυτῇ ὡς θησαυρὸν ἀκένωτον, τὴν ὁποῖαν δίδει καὶ διαπορθεύει διὰ μέσου τῶν ἁγίων αὐτῆς εἰκόνων, καὶ μάλιστα τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· εἰκάζεται νὰ ᾔῃ αὕτη ἡ εἰκὼν ἀπὸ τὰς ἐβδόμηκοντα τοῦ Αποστόλου Λουκᾶ· εἰς τὸ πλαγιον αὐτῆς κεῖται κιβώτιόν τι σιδηροῦν καὶ δυνατόν, ἐν ᾧ κλειουσιν οἱ ἐπίτροποι τὴν νύκτα καὶ ἀσφαλίζουσι τὴν ἁγίαν ταύτην εἰκόνα καὶ τὰ χαρίσματα αὐτῆς τὰ πολύτιμα, ἀπὸ τα ὅποια χρειᾶς τυχεύσης πωλοῦσιν οἱ ἐπίτροποι καὶ δίδουσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας· τὸ τέμπλεον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ εἶναι ὡραιότατον κεχρυσωμένον· ἕως εἰς τὴν μέσσην εἶναι ἐκ λευκοῦ μαρμάρου πεποιημένον· αἱ ἅγαι εἰκόνες ἅπασαι σχεδὸν εἰσὶν ὡραιόταται, ὁμοίως καὶ τὸ ἅγιον βῆμα· ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ πλησίον τῆς ἁγίας εἰκόνος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κρέμονται δύο χρυσοκεντηγμένοι ἐπιτάφιοι ὡραιότατοι καὶ πολύτιμοι· ὅλος ὁ ναὸς εἶναι ἐστολισμένος ἀπὸ δῶρα καὶ χαρίσματα τῶν θαυμάτων τῆς Θεοτόκου.

Ἐξωθεν τοῦ ναοῦ καὶ εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ὑψοῦται τὸ ὡραιότατον καὶ ὑψηλότερον κωδωνοστάσιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ὅλον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου πεποιημένον, αἱ βαθμίδες τοῦ ὁποῦ εἰσὶν ὀγδοήκοντα καὶ μία· εἰς αὐτὸ κεῖται καὶ τὸ μέγαλον ὡρολόγιον τῆς ἐκκλησίας· Ἐπάνω τούτου τοῦ κωδωνοστασίου ἠθέλησα νὰ ἀναβῶ· πλὴν δὲν ἠδυνήθην, ἐν μὲν διὰ τὸ ὕψος, ἄλλο δέ, ὅτι ἦσαν καὶ ἄνεμοι βόρειοι σφοδρότατοι, φυσῶντες ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ἐκεῖ ὄρεων. Οἱ κώδωνες τοῦ καταστήματος τούτου εἰσὶ μεγάλοι καὶ ἡχητικοί, οἵτινες κρουθέντες πέμπουσι τὸν ἦχον ἐναργῶς ἕως εἰς τὴν νῆτον Σύραν ἀπέχουσα μίλια 12.

Πρὸς νότον τοῦ ὡρολογίου εἶναι τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἐνθα διαφυλάττονται μερικὰ πολύτιμα ἱερὰ ἀμφία καὶ ἀφιερώματα τοῦ ἁγίου ναοῦ· συνεχὲς τοῦ θαλάμου τούτου τῶν ἀφιερωμάτων μετὰ τὸ ὡρολόγιον, εἶναι ἡ ὡραία βιβλιοθήκη τοῦ ναοῦ μετὰ χιλίους τόμους διαφόρων εἰδῶν βιβλίων· ἡ στέγη ταύτης εἶναι ὅλη θολωτὴ καὶ ὡραία· αὐτοῦ ἐσυχαιτοικῆσαμεν ὁμοῦ μετὰ τὸν φίλον μας στρατηγὸν Νικηταρᾶν εἰς τὰς 15 τοῦ Αὐγούστου μηνός. Πρὸς νότον τῆς βιβλιοθήκης ἕως 20 βήματα καὶ πλησίον αὐτῆς εἶναι τὸ ἐπιτροπικόν, ἐνῷ συχναῖουσι καθ' ἑκάστην οἱ εὐγενεῖς ἐπίτροποι· οὗτοι οἱ ἐπίτροποι εἶναι οἱ Κύριοι Ἀντώνιος Καλλιέργης Μ. Περίδης καὶ Μ. Τζόρας καὶ γραμματεὺς αὐτῆς ὁ Κ. Μ. Τζίτζεκλής ὁ Χῖος· αὐτοὶ εἰσὶν εὐγενέστατοι, τίμιοι φιλόκαλοι καὶ φιλόπονοι, ἔξιοι εἰκονόμοι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ναοῦ.

Τὸ ἐπιτροπικόν τοῦτο περιέχει μίαν ὡραίαν αἴθουσαν, ἐντῇ συχναῖουσι οἱ ἐπίτροποι καὶ οἱ προσκυνηταί· ἔσωθεν ταύτης εὐρίσκεται ἄλλος θαλαμος ὡς θησαυροφυλάκιον, ἐνθα διαφυλάττονται τὰ πολύτιμα ἀφιερώματα καὶ τὰ χρήματα· εἶναι καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ ναοῦ ἔξωθεν τοῦ ἐπιτροπικοῦ τῆς βιβλιοθήκης εἰσὶ κατὰ σειράν στύλοι ὀρθιοὶ ἕως 14 τὸν ἀριθμὸν, ἐν εἰς ὑποστηρίζεται ἡ στέγη αὐτοῦ.

Πρὸς τὸν νότιον τοῖχον τοῦ ναοῦ καὶ ἐμπροσθεν τοῦ κωδωνοστασίου εἰσὶ μερικὰ μνήματα λιθαστῶτα καὶ ὡραῖα· τῶν εἶναι κλίμαξ τις ἐλικοειδὴς καὶ στενὴ, οὐκ ἔξωθεν 15 βαθμίδων, διὰ τῆς ὁποίας καταβαίνοντες εἰς τὸν κάτωθεν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ὁ κάτωθεν ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ὁ ναὸς οὗτος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς κεῖται κάτωθεν τοῦ μεγάλου ναοῦ, πλὴν φαίνεται μικρότερος καὶ σκοτεινός, αὐτοῦ λειτουργοῦσι δις καὶ τρίς τῆς ἐβδομάδος· τὸ τέμπλον αὐτοῦ εἶναι λίθινον καὶ ὠραῖον, πρὸς δυσμὰς κεῖται τὸ φρέαρ μὲ τὸ ἁγίασμα καὶ ἡ βρύσις, ἐκ τοῦ ὁποῦ πίνοντες οἱ ἀσθενεῖς θεραπεύονται. Ὀλίγον πρὸς δυσμὰς μίαν ὀργυιὰν εἶναι ὁ τόπος ἐνθα εὐρέθη ἡ ἁγία εἰκὼν τῆς Εὐαγγελιστρίας, ὡς εἵπομεν· ἀπ' αὐτὸν τὸν τόπον οἱ προσκυνηταὶ λαμβάνουσι χῶμα, πρὸς ἁγιασμένον αὐτῶν καὶ ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τῆς Θεοτόκου. Πλησίον τοῦ τόπου τούτου καὶ τῆς ἁγίας εἰκόνης πάντοτε εὐρίσκεται προσκυνάριός τις ἐπιστάτης διατηρῶν καὶ δίδων χῶμα καὶ ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας εἰς τοὺς προσκυνητὰς χάριν εὐλαβείας· ὁ Ἰωαννίτης οὗτος μοναχὸς ἐνάρετος ὢν ἔχει πολλὰ ἔτη ἐκεῖ ὑπηρετῶν τὴν κάτωθεν ἐκκλησίαν, ἐκεῖ πλησίον ἔχει καὶ τὴν κατοικίαν του.

Πρὸς νότον τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἶναι ἡ μεγάλη καὶ ὠραία πλατεῖα, ἡ αὐλὴ τοῦ ναοῦ, ἔχουσα βήματα 60 καὶ πλάτος 32· ἅπανα αὕτη ἡ πλατεῖα εἶναι λιθόστρωτος ἐκ λευκῶν μαρμάρων, ἐν ἧ εἰσὶ πεφυτευμένα τινὰ ὠραῖα δένδρα· εἰς τὸ μέσον αὐτῆς εἶναι ἡ μεγάλη πηδαξ (συντριβάνιον), ὕψηλὴ πόδας σχεδὸν 5, εἰς κέντρον ταύτης ὑψοῦται ἀναβρυτήριον ὕψηλόν μὲ 8 τρύπας, δι' ὧν ῥεεῖ τὸ ὕδωρ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πίπτει πάλιν πρὸς τὴν πηδαξ· εἰς αὐτὴν τὴν πηδαξ ψάλλουσι τὸν ἁγιασμόν εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων. Πρὸς ἀνατολὰς τῆς αὐλῆς εἰσὶ διάφορα δωμάτια, ἐν οἷς κατοικοῦσιν οἱ ὑπηρέται αὐτοῦ, εἶναι καὶ χαλκογραφία τις, ἐν ἧ τυπώνουσι τὰς εἰκόνας τῆς Εὐαγγελιστρίας· εἰς τὴν νότιον πλευρὰν τῆς αὐλῆς εἰσὶ διάφορα ἄλλα δωμάτια κατὰ σειρὰν κείμενα, ἄνωθεν καὶ κάτωθεν, ἐν οἷς ἀναπαύονται οἱ προσκυνηταὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου. Πρὸς ἄρκτον τῆς αὐλῆς εἰσὶ καὶ ἄλλα δένδρα πεφυτευμένα καὶ περιβολοὶ τινες μὲ χόρτα καὶ κλίμακα· πρὸς δυσμὰς τοῦ ναοῦ καὶ ἔξωθεν τῆς αὐλῆς καὶ τῆς πύλης εἰσὶν ἄλλοι περιβολοὶ κατὰφυτοὶ ἀπὸ ἀειθαλῆ δένδρα ἐλαίων, λεμονῶν, πορτοκαλλῶν, κυπαρισσίων καὶ ἀπὸ διάφορα χόρτα λεχάνων φαγώσιμων.

Ὁ ἱερός οὗτος ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας πληρόνει δύο μουσικοὺς ἀρίστους, πολλοὺς ὑπηρέτας καὶ ὑπηρετρίας· τρέφει

τοὺς ἐκεῖ πτωχοὺς, ἀσθενεῖς, παραλυτικούς, τυφλοὺς, κωφοὺς καὶ πηροὺς· διατηρεῖ Ἑλληνικὰ καὶ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα ὅλης τῆς νήσου, δίδει τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς 72 πτωχοὺς καλογραφίας, αἱ ὁποῖαι διατῶνται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους εἰς τὴν μονὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· ἅπανα ἡ δαπάνη γίνεται ἐκ τοῦ ναοῦ, οἱ τίμιοι ἐπίτροποι, ὡς θεοσεβεῖς πωλοῦσιν, ὅποτεν καμῇ χρεῖα, τὰ ἀφιερῶματα, τὰ χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ καὶ προφθάνουσι τὴν δαπάνην, ἥτις κατὰ μῆνα γίνεται πολλή· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ χάρις τῆς Θεοτόκου εἶναι ἐγκεχυμένη εἰς αὐτὴν τὴν ἁγίαν εἰκόνα, αὕτη θέλει εὐλογήσει ὅλους τοὺς χριστιανούς καὶ ἐξαιρέτως τοὺς κατοίκους τῆς Τήνου, τοὺς ἐπιτρόπους καὶ προσκυνητὰς αὐτῆς, ὥστε εἰμὶ βέβαιος, ὅτι ἡ Θεοτόκος Μαριάμ θέλει πλουτίσει τὴν πόλιν Τήνον, θέλει φωτίσει καὶ τοὺς διαφόρους κατοίκους αὐτῆς νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ γίνωσιν ἅπαντες μία ποίμνη καὶ εἰς ποιμὴν. Παρακαλῶ καὶ ἐγὼ αὐτὴν τὴν Εὐαγγελίστριαν Θεοτόκον Παρθένον νὰ μὲ συγχωρήσῃ καὶ νὰ μὲ φωτίσῃ νὰ δοξολογῶ τὴν Θεοτόκον καὶ Ἀειπάρθενον Μαρίαν καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Πρὸς τὸν Σ. Κ. Διονύσιον Πάτριον τὸν Ἱατροφιλόσοφον.

Ἐπειδὴ Κ. ἀξιωσέσαστε Διδάσκαλε, εἰς τὴν πρὸ ὀλίγον ἡμερῶν ἐνταῦθα διατριβὴν σας εἶδομεν πραγματικὴν τὴν ἀφοσίωσίν σας, πρὸς τὴν χαριτόδωτον Δέσποιναν τὴν Κυρίαν ἡμῶν Εὐαγγελίστριαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου εὐηρεστήθητε νὰ μᾶς χαροποιήσητε ὅτι ἐλάβετε εἰς τὴν καλὴν ἐνθύμησιν τῶν ἱερῶν σημειώσεών σας, τοῦ νὰ ἐνεργήσητε πληρεστέραν καὶ τελειότερην νέαν ἐκδοσὴν τῶν τῆς Κ. Δεσποίνης θαυμάτων κτλ. ἕνεκα τούτου σᾶς διευθύνομεν διὰ τοῦ ἐπιφέροντος τὸ παρὸν συμπολίτου μας Κ. Γ. Ἀλμπέρτου, τὸ ζητούμενόν σας τῆς Α'. ἐκδόσεως φυλλάδιον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὅποσόν πρὸς τὸν ἱερὸν σκοπὸν σας τῆς νέας ἐκδόσεως καὶ ἵνα λάβητε παρὰ τῆς καλῆς ἡμῶν Μητρὸς τὸ ἐπάξιον τοῦ πρὸς αὐτὴν ἐνθέου καὶ διαπύρου ζήλου σας. Εὐγνωμονοῦντες καὶ ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς καὶ κατὰ τοῦτο ὑποφαινόμεθα μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Τήνῳ, τὴν 30 Αὐγούστου 1848.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Νκοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

(Τ. Σ.) Ἀντ. Καλλέργης, Μ. Παρίσης, Μ. Τζώρας, Γ. Σιώτης.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Τσιτσέλης.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΕΣΙΝ
ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΠΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΤΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν
ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Εὐτε συνέλθωμεν πάντες οἱ εὐσεβεῖς ἐν χαρᾷ, πιστῶς εὐω-
χηθῶμεν ἐν τῇ θεῇ εὐρέσει, Εἰκόνος τῆς πανάγνου Μη-
τρός τοῦ Θεοῦ, καὶ σκιρτήσωμεν πνεύματι, δοξολογοῦντες ὅτι
ἀνέδειξεν ἐν ἡμῖν, τὸ ἡδύτατον θεώρημα.

Τοῦ ἡλίου μὲν θέα ἡδεῖα πέφυκεν, ἡδυτέρα δὲ πᾶσι, τῇ πα-
ρουσῇ ἡμέρᾳ, Εἰκόνος τῆς πανσέπτου Μητρός τοῦ Θεοῦ,
τοῖς πιστοῖς ἀναδείκνυται ταύτην οὖν πάντες περιχαρῶς, εὐ-
λαβῶς τε προσκυνήσωμεν.

Ψάλλετε πάντας τοὺς τὸν σεπτὸν σου ναὸν, Παρθένε Θεο-
τόκε ἀνεγείροντας τοῦτον, ρύουσα ἐκ βλάβης δεινῶν τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ αἰωνίου κολάσεως, καὶ συνδραμόντας δὲ πάντας
ἐν τῇ αὐτοῦ, οἰκοδομῇ τε καὶ λαμπρότητι.

Δόξα τῶν Ἀγίων, καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος. πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ πάνσεπτος Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου τὴν
πρὸς αὐτὴν χαρὰν, τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀναφαίνουσα· καὶ
τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα καὶ πρὸς πανήγυριν παιδρὰν, τῶν
ὀρθοδόξων τὰ πλήθη συνάγουσα· ἅπαντες οὖν πρὸς αὐτὴν
ὡς ὁ Ἄγγελος ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη Παρθένε
Μήτηρ ἀνύμφευτε, σὲ καὶ μεσίτην Δέσποινα τῷ φιλευσπλάγ-
χνῳ Υἱῷ σου προβαλλόμεθα, διατηρῆσαι καὶ σῶσαι ἐκ τῶν
δεινῶν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κληρονομίαν σου· καὶ γὰρ ἰσχύεις ὅσα
καὶ βούλοιο.

Εἴσοδος τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων.

Εἰς τὸν στίχον προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ βόλου σε.

Ἀπέλαβεν· ἔχει γὰρ θησαύρισμα καὶ μέγα καύχημα, ὀρθοδό-
ξων ἀγλάισμα, Εἰκὼνα τὴν θείαν τῆς Πανάγνου σήμερον, ἥν
περ ὀρῶμεν φαιδρῶς, λύσιν τε δεινῶν ἐξαιτεῖται, ἥπερ καὶ
λαβεῖν προσδοκῶσα, χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἐν πνεύματι.

Στίχος. Ἀκουσον θύγατερ

Ὅτε ἐκινήθη καθ' ἡμῶν, τῶν πιστῶν σου δούλων Παρθένε ὁ
δεινὸς τύραννος, ὥσπερ λέων ἄγριος κτετὰ τῆς ποιμένης σου,
καὶ ρομφαίαν εἰκόνισε, ζητῶν ἀπολέσαι ὀρθοδόξων σύστημα,
λαὸν Παντάνакτος, τότε σὲ ἀγνή Θεοτόκε, ἐδειξας ἡμῖν σὴν
Εἰκὼνα, ῥώμην καὶ χαρὰν πᾶσι παρέχουσα.

Στίχος. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.

Πάντας τοὺς τὴν θείαν καὶ σεπτὴν, κατασπαζομένους Εἰκό-
να πίστει Πανάμωμε, πάσης νῦν ἐκλύτρωσαι βλάβης καὶ
θλίψεως, ἀλλοφύλων ἐφόδου τε λοιμοῦ βαρυτάτου, λιμοῦ σεισ-
μοῦ φόνου τε, καὶ παντός ἄλλου κακοῦ, ὅπως ἐν γαλήνῃ βι-
οῦντες, καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει, χάριν τὴν σὴν Ἀχραντε γε-
ραίρωμεν.

Δόξα τῶν Ἀγίων, καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'.

ὑφραίνου πόλις ἡ Τήνος καὶ χόρευε, ἀγάλλομένη τῷ πνεύ-
ματι· ὅτι ἐν σοὶ πολύτιμον δῶρον, ἡ Εἰκὼν τῆς Πανάγνου
δεσφωρηται· ὕψωσον τοίνυν τὴν φωνὴν τῇ Θεοτόκῳ ὕμνον ἀ-
ναπέμπουσα· καὶ παρ' αὐτῆς θερμῶς ἐξαιτεῖσα τῶν δεινῶν ἀ-
μαρτιῶν λύτρωσιν, καὶ βίον καθαρὸν καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Πληθὺς ἡ τῶν Τηνίων ἐν ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, ἡμῶν τὴν πο-
λιούχον καὶ τοῦ κόσμου προστάτιδα· ἐν πόλει ὑπῆρξε γὰρ
ἡμῶν, παράδοξος ἡ εὐρεσις Εἰκόνος τῆς αὐτῆς· ὅθεν καὶ πρὸς
αὐτὴν χαρμονικῶς σήμερον ἀνακράζωμεν· Χαῖρε ἡ ἐλπίς, χαί-
ρε παντός τοῦ κόσμου ἡ λύτρωσις.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Ἄφ' ἑκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Θεοτόκου τῷ ναῷ νῦν προσδράμωμεν, καὶ τὴν Εἰκόνα τὴν αὐτῆς προσκυνήσωμεν, ἐκ κατωδύνου κράζοντες καρδίας αὐτῇ· Πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἐπιρείας καὶ βλάβης, ὁρατῶν ἀπάντων τε καὶ ἑχθρῶν ἀοράτων, τοὺς μετὰ πόθου σκέπη τῇ ἐκ σοῦ, προσπεφευγότας πανάμωμε Δέσποινα.

Καὶ τὸ, Καθ' ὃν καιρὸν ὁ πολυεύπλαγχτος Θεὸς τῶν

Χριστιανῶν. Ὅρα εἰς τὴν ἀρχήν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σχιρτῶσι καὶ ἀγάλλονται, πιστῶν τὰ στίφη, σήμερον ἐν τῇ ἑνδόξῳ σου μνήμῃ, Θεοκυήτωρ Μάρια, καὶ ἀπειρογάμη Νύμφη, ἐν ἣ ἡμῶν διέλυσας, τὸ λυπηρὸν, καὶ ἔδειξας, Εἰκόνα σου τὴν ἁγίαν, ὡς θησαυρὸν ἐκ μετάλων.

Εἰς τοὺς Αἶνους τὸ, Πᾶσα πνοή, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γεναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἦν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς ἀλαλλάξωμεν, τῇ Εἰκόνι ἡμᾶς ἀπαντες προχωρεύοντες· καὶ γὰρ ἐκ γῆς πεφανέρωται, πολλοὺς θεραπεύουσα, νοσημάτων χαλεπῶν, καὶ δεινῶν ἀπαλλάττουσα· ὅθεν σήμερον ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει ὁμοφώνως, τῷ Ἀγγέλῳ μελωδοῦντες, Χαῖρε Παρθένη βοήσωμεν.

Ἦν τῇ πόλει συνέλθετε, Ἱερέων ὁ σύλλογος, τῶν Τηνίων σήμερον, χεῖρας αἶροντες, καὶ τῇ ἀγνῇ ὕμνον πέμποντες, διότι ἀνεδείξε τὸ ἐκτυπῶμα αὐτῆς, τὸ φαιδρὸν καὶ χαρμόσυνον, καὶ τοὺς ἀπαντας, ἐν δεήσει κινεῖτε ἐκ βοῶντες· Ὡ Παρθένη ρύσαι κόσμον, ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ ἀλάστορος.

Ἦδε κάλλος θαυμάσιον, ἴδε οἶκον εὐκτήριον, τῇ Παρθένῳ σήμερον ἐγειρόμενον, καὶ εἰς αὐτὸν συνερχόμενοι, δεόμεθα Κύριον, καὶ Μητέρα τὴν αὐτοῦ, τὴν ἀσπύρως κυήσαντα τὸν Φιλάνθρωπον, τοῦ λυτῶσαι ἐκ βλάβης ἐναντίων, τοὺς προθύμως συνδραμόντας, καὶ ταῦτον εὐτὼ κοσμήσαντας.

Πᾶς βουλὰς διασκέδασον καὶ τὰ ἔργα κατάργησον, τῶν ἐχθρῶν τῆς ποιμένης σου Παναμώμητε, καὶ γὰρ λαὸς περιούσιος, ὑπάρχοντες Δέσποινα τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ, καὶ αὐτῷ

πεπιστεύκαμεν καὶ ἐλπίζομεν, τῶν δεινῶν ἀπαλλάξαι τῶν βαρβάρων, τῶν παρόντων καὶ μελλόντων τῇ σῇ πρεσβείᾳ Πανύμνητε.

Δόξα τῶν Ἀγίων, καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον οἱ εὐσεβεῖς συνελθόντες, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου, πιστῶς πρὸς αὐτὴν ἀνακράζωμεν· Παρθένη ἀγνή, ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἐνδοξοτέρα, ἀπαντας διαφύλαττε, τοὺς πιστεύοντας, ὃν ἀσπύρως ἔτεκες Πανάμωμε· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας εὐλαβῶς τὴν σὴν Εἰκόνα, ἣν ἐν τῇ πόλει Τήνῳ δι' ὀπτασίας ἀνέδειξας· καὶ τοὺς ἀνεγείροντας τὸν σὸν ναὸν, ἐν ᾧ αὕτη τεθηταύριστα· σοῦ δεόμεθα, λύτρωσαι πάντας, τοὺς εὐσεβεῖς τοῦ ζυγοῦ τῆς τυραννίας καὶ βαρβάρων τῆς δουλείας, καὶ πάσης βλάβης Πανάχαρτε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, ἐκ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἦμνον ἐκ χειλέων μου· καὶ ἐξ ὀδυνῆας δέησιν, φέρω ψυχῆς, ἣν κατοικτειρήσῃς, ᾧ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἦδειξας Εἰκόνα σου, ἐν Μοναχῇ ὄναρ' Ἀχραντε, ἥπερ οἱ πιστοὶ δοῦλοῖσιν λαβόντες, ὡς θησαυρὸν ταύτην ἔχομεν.

Χαίροντες Πανύμνητε, τὴν σὴν Εἰκόνα σεβόμεθα, καὶ γὰρ διὰ σοῦ ἄφεσιν πταισμάτων, τῶν πολλῶν λαβεῖν ἐλπίζομεν.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν τε τείχος Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Ἀνύμφευτε.

ΤΕΛΟΣ.

ΘΑΥΜΑΤΑ ΥΠΕΡΦΥΑ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Ἐκτελεσθέντα κατὰ καιροῦς, διὰ τῆς ἀγίας θαυματουργοῦ εἰκό-
τος τῆς ἐν Τήνῳ Εὐαγγελιστρίας, τινῶν τῶν ὁποίων αὐτόπτης
ῥέγονα (α) καὶ τὰ λοιπὰ ἔμαθον ἀπὸ τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ
Ναοῦ καὶ ἀπὸ τούτων ἐκεῖ αὐτόπτης καὶ ὑπηρέτας τῶν θαυμάτων
τῆς Θεοτόκου, τόσοι τῶν ἱερέων καὶ πνευματικῶν, ὅσοι καὶ ἀξιο-
πίστων κοσμικῶν, ἂν καὶ αὐτὰ ἐν συντόμῳ τὰ ἔγραψα, τὰ πι-
στεύουσιν οἱ πιστοὶ δεξιᾷ εἰσεὶ καὶ ἀληθινῇ ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

Θ α ὤ μ α 1. Ἐν ἔτει 1748 κατὰ μῆνα Αὐγούστου, τῇ 15
τὸ ἑσπέρας εὐρέθην καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου ἐκεῖ
εἶδον κοράσιόν τι ἐκ Σύρου ὁρφανόν, ἑτῶν δώδεκα, τοῦνομα
Ἀναστασία, τὸ ὅποτον τρία ἔτη ἔπασχεν ἀπὸ τρέλαν καὶ μα-
νίαν, ὥστε ἐσχίζε τὰ ἐνδύματά του. Φερθὲν δὲ εἰς τὴν Εὐαγ-
γελίστραν ἐδέθη ἀπὸ τὴν κάτω κολῶναν τῆς Ζωοδόχου Πη-
γῆς τοῦτο ἐφώναζε συνεχῶς τῆς πτωχῆς μητρός του, Δός
μοι, ἔλεγε, 3 κομμάτια ψωμί, τὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ οὐχὶ ἐν,
διότι αὐτὸ μοῦ τὸ ἄρπάξει αὐτὸς ὁ μαῦρος σκύλος ὁ φραγκο-
φορεμένος. Μετὰ τινος ἡμέρας δὲ τὸ ὑπῆγον εἰς χωρίον ἐξω-
διὰ νὰ τὸ διαβάσῃ ἐκεῖ ἱερεὺς τις ἐνάρετος, τὸ δὲ κοράσιον
ἐφώναζε νὰ τὸ ὑπάγωσιν ὀπίσω εἰς τὴν Εὐαγγελίστραν, καὶ
ἐκεῖ θέλει γίνε καλὰ φερθὲν ἐκεῖ καὶ δεθὲν πάλιν εἰς τὴν κο-
λῶναν ἐσχίζε πάλιν τὰ ρούχά του· τὸ ἑσπέρας τῆς 15 Αὐγού-
στου, ἔγινεν ὑγιὲς καὶ λυθὲν ἐπεριπάτει· τοῦτο λαβὼν καὶ ἐγὼ
τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἔφερον ἐμπρὸς τῆς ἁγίας εἰκότος, καὶ
ἀφοῦ ἐπροσκύνησε καὶ ἡσπάσθη αὐτήν, ἤρχισε νὰ τρώγῃ ἐν
κομμάτι ἄρτου· ἐξελθὼν δὲ τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς
ἐπαίξε μὲ τὰ λοιπὰ κοράσια ἐμπροσθεν πάντων. Τὰ περισσό-
τερα θαύματα κάτω εἰς τὴν εὔρεσιν τῆς ἁγίας εἰκότος ἐκτε-
λοῦνται, καθὼς ὁ ἴδιος ἐπιστάτης Νεόφυτος μᾶς ἔλεγεν.

(α). Θαύματα λέγονται ἐκεῖνα ὅσα πάθη δὲν θεωρεῖνται
μὲ τὴν τέχνην τῆς ἱατρικῆς εἰμὴ ἐκ Θεοῦ. Τὰ θαύματα τῆς ἐν
Τήνῳ Εὐαγγελιστρίας Κυρίας Θεοτόκου Μαρίας εἰσὶν ἄπειρα καὶ
πολλὰ· διότι κατ' ἔτος ἐκτελοῦνται εἰς τὸν ναὸν ἀπὸ τὴν Θεο-
τόκου, εἰς τοὺς ἀπίστους ὅμως δυσκόλως γίνεται καὶ βοήθεια
Θεοῦ.

2. Παιδίον τι τετραετὲς, μονογενὲς υἱὸς Γεωργίου Μαυρο-
γένους Τηνίου, κυριευθὲν πρὸ πολλοῦ ἀπὸ χειραδικὴν κακο-
χυμίαν ἐβλάβη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥστε τὸ πάθος ἔγινεν
ἀνίατον· ἐνῷ δὲ ἐγίνετο λιτανία εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστά-
σεως μὲ τὸν Ἀρχιερέα ἐπαρκαλέσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ ἔφε-
ρον τὴν ἁγίαν εἰκόνα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, τὴν ὁποίαν ἀσπασθὲν
τὸ παιδίον μετὰ δακρύων ἐφώναζε κλέος μου Παναγία μου καὶ
εἰς ἐμὲ τὸ φῶς μου καὶ ἔως οὐ νὰ ἐξέλθῃ ἡ εἰκὼν, ἀπὸ τὴν
οἰκίαν, ἐφώναζε τὸ παιδίον ἀβλέπω, βλέπω· λύσαντες δὲ οἱ
γονεῖς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, εἶδον αὐτοὺς ὑγιεῖς
ἐν ἔτει 1823 τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.

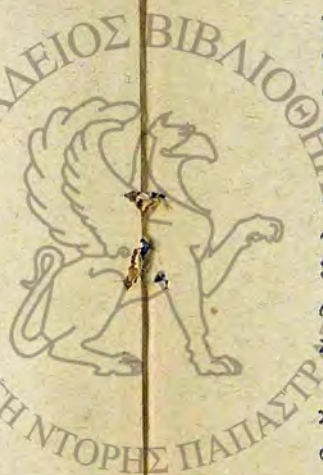
3. Μετὰ ταῦτα γυνὴ τις Τηνία Μαργαρίτα τοῦνομα ἀπὸ
χωρίου Μουντάδου, τροφὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Μαυρογένους
πάσχουσα πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤκουσε τὸ θαῦμα
τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀμέσως ἐπρόσπεσεν εἰς τὴν Εὐαγγελί-
στριαν μετὰ πίστεως καὶ ἰατρύθης.

4. Σιλαβούνος τις πλοίαρχος εἶχε κόκκαλον ὀφθαλμοῦ εἰς
τὸν λαιμόν του δύο ἔτη μαθὼν ὅτι εἰς Τήνον εὐρέθῃ θαυμα-
τουργὸς εἰκὼν τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἁγίασμα, καὶ κάμνει
θαύματα, ἀμέσως ἔτρεξεν ἐκεῖ καὶ πιὼν ἁγίασμα μετὰ πίστε-
ως δυνατὰ, ἔδωκε καὶ ὦ τοῦ θαύματος! εὐθὺς ἐξῆλθε τὸ κόκ-
καλον ὁμοῦ μὲ τὸ βήξιμον ἀπὸ τὸ στόμα του ἐν ἔτει 1824.

5. Ἀλιβίζος ὁ Καλαβρέας Τήνιος εἰς τὴν ἐπανάστασιν
κυριευθεὶς ἀπὸ λοιμικὴν νόσον ἔγινε φρενιτικός, ὥστε ἀπεφα-
σίσθη ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἐξω φρενῶν γενό-
μενος ἀπελπίσθη καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θαλάσσαν εἰς τι ἐκεῖ
ἀκρωτήριον νὰ πνιγῇ· ἐπροσκάλεσε τὴν ἐκεῖ Εὐαγγελίστριαν
βοηθὸν, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ὑγιὲς ἐγένετο· ἰαθεὶς δὲ ἔταξε
νὰ δουλεύσῃ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν.

6. Παναγιώτα τις Τηνία, ἀπὸ χωρίου Φαλατάδαν, ἦτο
κατάκοιτος ἔτη 18 ἀπὸ πληγὴν ἀνίατον τοῦ ποδός· οἱ ἰατροὶ
ἀπεφάσισαν νὰ κόψωσι τὸν πόδα αὐτῆς, καὶ μὴ στέρεξασα, ἐ-
πρόσρεξεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ μετὰ ἑξμηνῶν ἰατρεύ-
θη, ἔπειτα ἔγινε Μοναχὴ εἰς τὸ μοναστήριον τῶν καλογρα-
ίων, μετονομασθεῖσα Πελαγία.

7. Καπετὰν Κωνσταντῖνος Τραϊφόρος Σπετζιώτης, σκό-
τισθεὶς ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν, καὶ εὐθὺς ἔμεινε κωφὸς καὶ τυ-
φλός· φερθεὶς δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἔμεινεν ἕως 40 ἡμέ-

ρας, και οὕτως ὑγίης ἐγένετο, εἰς τὴν τετάρτην τὸ ἑσπέρας τοῦ Μεγάλου Κανόνας.

8. Ἄνθρωπος Κουντουριώτης ἐκ τῆς Ἀττικῆς πρὸ πολλοῦ ἔγεινε παραλυτικός· οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν μετὰ πίστεως, μετὰ δέκα ἡμέρας ὑγίης ἐγένετο εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, καὶ ῥίψας τὰς ράβδους του ἐπεριπάτησε. Σώζονται ἐκεῖ εἰσέτι αἱ ράβδοι αὐτοῦ εἰς σημεῖον.

9. Γυνὴ τις Λεσβία Μαρία τοῦνομα, ἔχουσα υἱὸν ἐτῶν 22, πάσχοντα πρὸ πολλοῦ, ἀφοῦ ἐδαπάνησε πολλὰ εἰς τοὺς ἰατροὺς καὶ μηδὲν ὄφελος ἰδοῦσα τοῦ υἱοῦ της, ἐπρόστρεξεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν· ἐξελθόντες δὲ ἐκ τοῦ πλοίου βλέπουσι τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐξελθοῦσαν ἀπὸ ἐν πλοῖον, ὅπου ἔφαλλον ἁγιασμὸν, καὶ ἀμέσως ἐπρόσπεσαν χαμαί, ἐπικαλούμενοι τὴν Θεοτόκον, καὶ εὐθὺς ἦλθεν αὐτόματος ἐμετὸς σφοδρὸς εἰς τὸν νέον, καὶ ἐξέμεσε σαρκῶδες τι ὡς ὀκτάπουν ἀπὸ τὸν στόμαχον, καὶ οὕτως ἐλευθερώθη· τοῦτο λαβοῦσα ἡ μήτηρ ἔδειξεν εἰς ὁλοὺς τοὺς συμπολίτας της.

10. Γεώργιος τις Ἀθηναῖος, τυφλὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ἀφήσας εἰς τὴν νῆσον Αἴγινα τὴν δυστυχῆ οἰκὸν γενειάν του, προσῆλθεν εἰς τὴν Τήνον καὶ χειραγωγούμενος ἀπὸ παιδαρίον τι ἐφθασεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐκεῖ ἀδέετο συνεχῶς τὴν Εὐαγγελίστριαν νὰ τὸν θεραπεύσῃ. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν γυνὴ τις δαιμονιζομένη ἐφώναζεν ὅτι τρέχει ἰδρῶς ἀπὸ τὴν εἰκόνα· ἐπιπληττομένη δὲ αὕτη ἀπὸ τὸν τυφλὸν τοῦτον τῷ εἶπε. Δὲν βλέπεις τυφλέ; τότε ὁ τυφλὸς ἐπαρακάλεσε μίαν ἀπὸ τὰς ἐκεῖ ἀσθενούσας γυναῖκας νὰ σπογγίσῃ τὴν εἰκόνα καὶ νὰ τοῦ χρίσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του. Τοῦτου γενομένου ἀνέβλεψεν ἀμέσως ὁ τυφλός, καὶ ἡ δαιμονιζομένη ἦλθεν εὐθὺς εἰς τὰς φρένας της, καὶ ἀπῆλθον ἀμφοτέροι δοξάζοντες τὸν Θεὸν καὶ μεγαλύνοντες τὴν Θεοτόκον.

11. Χριστόδουλος τις νέος Κρής, ἐτῶν 25, οὗτος μικρόθεν ἐσεληνιαζέτο δεινῶς· ἐλθὼν δὲ μετὰ πίστεως εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν μετὰ ἑξ μηνῶν ἐθεραπεύθη.

12. Τυφλὸς τις Νικόλαος Σαρρῆς καλούμενος, Τήνιος, ἀπὸ χωρίον Τριαντάρων, πρὸ ἐνὸς ἔτους ἔπασχεν ἀπὸ τύφλωσιν, προσελθὼν δὲ μετὰ πίστεως εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἔτρωγε μόνον ἄρτον, ἔπινε καὶ ὕδωρ, καὶ μετὰ 40 ἡμέρας ὑγίης ἐγένετο εἰς τὸ ἁγίασμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

13. Νέα τις ἀπὸ Σύρων, ἐτῶν 15, μικρόθεν ἦτο βωβή, ἐρχομένη εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν τῆς Τήνου, καθ' ὁδὸν ὠμίλησεν.

14. Νέος τις Νικόλαος τοῦνομα, ἀπὸ Ναύπλιον, πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκυριεύθη ἀπὸ παραλυσίαν τῶν ποδῶν, καὶ ἀπελπισθεὶς ἐπρόστρεξεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐνῶ ἔφαλλον ὁ ἱερεὺς τὴν παράκλησιν, καὶ ἔλεγε τὸ «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου,» ἀμέσως ὑγίης ἐγένετο.

15. Χαρίτων τις ἐτῶν 22 Ἀργεῖος, ἦτον πρὸ πολλοῦ τυφλός· ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ μετὰ 20 ἡμέρας ὑγίης ἐγένετο.

16. Νέα τις Ψαρόβιανή, τοῦνομα Ἀγγελικὴ, ἀπὸ τινος περιστάσεως ἔγεινε μανιακὴ, φερθεῖσα δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν μετὰ 40 ἡμέρας ὑγίης ἐγένετο, ἐν ἔτει 1845· ὁ πατήρ αὐτῆς ἔκαμε τὸ κάτω τέμπλον τῆς κάτω Ἐκκλησίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

17. Γυνὴ τις Εὐβοὶς ἀπὸ τὴν Εὐριπον, δέκα ἔτη ἦτο ὑπανδρευμένη χωρὶς τέκνον· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἀποβάλλῃ· ἡ δὲ τῷ εἶπεν, ἄς περιμένῃ ἀκόμη ἐν ἔτος, καὶ ἂν δὲν γεννήσῃ, τότε χωρίζονται εἰρηνικῶς ὡς ἀδελφοί· καὶ ὁ ἀνὴρ ἔστερξε τὴν συμφωνίαν αὐτῆς· ἡ πενθερὰ δὲ ἡγάπα τὴν νύμφην της πολὺ, ὥστε τῆς λέγει νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν τῆς Τήνου καὶ νὰ καταπῇ ἐν φυτίλιον ἀπὸ τὸ κανδύλιον τῆς Θεοτόκου, καὶ ἴσως τότε γεννήσῃ παιδίον· ἡ νύμφη ἔστερξε, καὶ ἀμέσως σηκωθείσαι εὐρέθησαν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν· ἡ πενθερὰ εἰσελθοῦσα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐπαρακάλεσε τὸν ἐνάρετον ἐκεῖνον Νεόφυτον τὸν Ἰωαννίτην, τὸν προσμονάριον καὶ ὑπηρέτην τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς νὰ τῆς δώσῃ ἐν φυτίλιον ἀπὸ τὴν κανδύλαν τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Νεόφυτος ἐπέμεινε πολὺ νὰ τῷ εἰπῇ τί θέλει τὸ φυτίλιον· μετὰ πολλὰ τῷ λέγει τὴν ὑπόθεσιν, τότε καὶ αὐτὸς τῆς λέγει, ἐπειδὴ καὶ ἔχει οὕτως, ἄς ἔλθῃ ἡ νύμφη σου μόνη της εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ καὶ ἴστατο ἐξω κλαίονσα· ἡ πενθερὰ τῷ λέγει ὅτι ἐκείνη ἐντρέπεται, καὶ δὲν ἐμβαίνει μέσα· μετὰ πολλὰ ἡ πενθερὰ ἐξῆλθε καὶ λαβοῦσα ἔφερε τὴν νύμφην της· τότε τῆς λέγει ὁ ὑπηρέτης τῆς Θεοτόκου, ἰδοὺ τὰ φυτίλια τῆς κανδύλας, προσκύνησον τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ ἀσπασον τὴν εἰκόνα της· καὶ λαβοῦσα ἐν φυτί-

λιον κατέπιε το· ἡ δὲ προσελθοῦσα ταπεινῶς καὶ μετ' εὐλαβείας κλαίουσα ἔλαβε ἐν φυτίλιον καὶ ἀμέσως τὸ ἔφαγε, καὶ οὕτως ἐξῆλθε χαίρουσα ἐκ τοῦ ναοῦ, καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν πατρίδα τῆς· μετὰ ἐν ἔτος δὲ ἔρχεται πάλιν ἡ γυνὴ μετὸν ἄνδρα τῆς· καὶ τὴν πενθεράν, φέροντες καὶ τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐδάπτισαν ἐκεῖ εὐχαριστοῦντες τὸν Θεὸν καὶ δοξολογοῦντες τὴν Εὐαγγελίστριαν Θεοτόκον· τοῦτο τὸ θαῦμα ὁμοιάζει μετὰ τὸ θαῦμα τῆς Ἀννης τῆς μητρὸς τοῦ προφήτου Σαμουήλ.

18. Νέος τις Εὐδοεὺς μανιακός, πάσχων πρὸ πολλοῦ, ἦλθε δεμένος εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ σταθεὶς ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας εἰκόνος τῆς Εὐαγγελίστριας, ὑγιὴς ἐγένετο ἐν ἔτει 1846 Μαρτίου 22 τὴν 11 ὥραν πρὸ μεσημβρίας.

19. Γυνὴ τις Ῥώσση ἐκοιλοπύνει εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἡμέρας εἴκοσιν· ἀκούσασα δὲ τὰ θαῦματα τῆς ἐν Τήνῳ Εὐαγγελίστριας ἔταξε νὰ γεννήσῃ καλὰ καὶ νὰ προσφέρῃ τὰ πολύτιμά της χρυσὰ βραχιόλια εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ ἀφοῦ ἐγέννησε καλῶς, ἐπεμψε τὰ βραχιόλια τῆς αὐτῆς, καὶ τὰ εἶχον εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἕως ἐν ἔτος.

20. Δούλη τις τοῦ καπετὰν Μακρυγιάννη, Ἀναστασία τοῦνομα ἦτο διόλου τρελλὴ καὶ μανιακὴ, φερθεῖσα δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, ἐστάθη δεμένη μετὰ ἀλύσεις ἐξ μῆνας φωνάζουσα καὶ ὑβρίζουσα, καὶ γενομένη καλὰ, ἀνεχώρησεν ὑγιὴς. ὁμοίως καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς γενομένος παραλυτικός καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ὑγιὴς ἐγένετο.

21. Γεώργιος τις υἱὸς ἐνὸς χασάπη Σμυρναῖος τυφλὸς πρὸ πολλοῦ ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν μετὰ πίστεως, καὶ μετὰ δύο μῆνας ὑγιὴς ἐγένετο.

22. Τοῦρκος τις χιλιάρχος τοῦ σατράπου Κρήτης Μουσταφᾶ ἀγᾶς, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Κιταίαν τῆς Ἀνατολῆς, πρὸ ἐξ ἐτῶν ἐκυριεύθη ἀπὸ δεινὰ γαλλικὰ πάθη, καὶ γινόμενος διόλου παραλυτικὸς ἀπηλπίσθη ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς. Βασίλειός τις ἰατρός αὐτοῦ τὸν ἐπαρακίνησε νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν τῆς Τήνου, καὶ ἐκεῖ θέλει γίνεαι καλὰ· λαβὼν οὖν οὗτος τοὺς δούλους καὶ δούλας του καὶ τὸν ἰατρὸν Βασίλακην ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, βασταζόμενος ὑπὸ τεσσάρων, ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐκεῖ ἐκάθησαν ἕως δύο μῆνας.

Μετά τινες ἡμέρας Τοῦρκος τις ἄλλος ἐπέμφθη ἀπὸ τοῦ Σατράπου τῆς Κρήτης νὰ παραλάβῃ αὐτὸν βιαίως μετὰ γράμματα τοῦ σατράπου αὐτοῦ· ὁ δὲ γραμματικὸς τοῦ ναοῦ ὁ Κύριος Τζιτζικλῆς Χίος ὅστις ἤξευρε τουρκικὰ, τῷ λέγει ὅτι ἐδῶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἄνθρωπος μετὰ βίαν δὲν πέρνεται, μόνον φύγε ἀπὸ τὴν νῆσον ταύτην, καὶ φυγὼν ἀπῆλθεν εἰς τὴν Σύρον· ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν λέγει ὁ Μουσταφᾶ ἀγᾶς εἰς τὸν Κύριον Τζιτζικλῆν· Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σας ἀκούω νὰ ψάλλωσιν ὡς ἀηδόνια, καὶ ἂν ἦναι συγχωρημένον νὰ ἐμῶ ἐγὼ εἰς τὴν ἐκκλησίαν σας· καὶ ἀφοῦ τῷ εἶπεν ὅτι εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐμῶ, ἀμέσως ἐμῶθηκε βασταζόμενος καὶ ἐστάθη ὀρθίος μετὰ προσοχὴν ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τῆς Εὐαγγελίστριας, καὶ ὁ Κ. Τζιτζικλῆς τὸν ἐδεβαίωνε τουρκιστί, ὅτι αὐτὴ θέλει τὸν δώσει τὴν υἰεὶάν του, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐφαλλον τὴν παράκλησιν· εἶπον αὐτῷ οἱ ἐπίτροποι νὰ καθίσῃ ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸ παγκάριον, διότι εἶναι ἀσθενής, ὁ δὲ μὴ θελήσας ἐστάθη ὀρθίος, βλέπων τὴν ἐστολισμένην εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἕως οὗ ἐφαλλον τὴν παράκλησιν, ἔπειτα βαδίσας μόνος τοῦ ὑγιὴς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἐπιτροπικόν, ὅπου ἦτον ἡ κατοικία τοῦ εὐφραινόμενος· ὑγιὴς γενόμενος ἀμέσως ἔδωκε 260 δραχμὰς πρὸς κατασκευὴν τῆς πολυῤῥόσου πήδακος (συντριβανίου) καὶ λιθοστρώσιν τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ, ἔταξε δὲ νὰ στέλλῃ κατ' ἔτος πεντακόσια γρόσια· μετὰ δύο μῆνας βαδίσας πεζὸς μόνος τοῦ ἕως εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐδείχνε εἰς ὅλους τὴν υἰεὶάν του· καὶ αὐτόθεν ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἐπῆγεν εἰς Κρήτην· ἠκούσθη ὅτι τὸν ἐφαρμάκευσαν οἱ ἐχθροὶ του. Τοῦτο τὸ θαῦμα γέγονεν ἐν ἔτει 1845.

23. Ἐν ἔτει 1831 κατὰ τὸν Νοέμβριον μῆνα, ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ξένος τις ἀπὸ τὰ Ἀλαγανά τῆς Ἀνατολῆς, Νικόλαος τοῦνομα, πάσχων πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν του· οὗτος ἐνῶ ἔκοπτε πέτρας, ἐμῶθηκε λιθάριον τι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν του, καὶ εὐθὺς ἔτρεξεν εἰς τοὺς ἰατροὺς, καὶ μηδὲν ὀφεληθεὶς ἀπελπίσθη· ἔπειτα σηκωθείς ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ ἀφοῦ ἠσπᾶσθη τὴν εἰκόνα αὐτῆς, κατέβη κάτω εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν, ἐκεῖ ἔβρεξε τὸν ὀφθαλμὸν του ἅπαξ καὶ δις μετὰ ἐκεῖ ἀγίασμα, καὶ ἀφοῦ ἐσπογγίσθη, ὦ τοῦ θαύματος! ἐξῆλθεν εὐθὺς τὸ λιθάριον καὶ ἀμέσως ἡ-

νοίχθη ὁ ὀφθαλμός του καὶ ἐγένεν ὑγίης, χωρὶς νὰ φαίνεται οὔτε σημεῖον αὐτοῦ.

24. Καθολικός τις Τήνιος Γεώργιος τοῦνομα ἀπὸ χωρίον Ταπαδόον· αὗτος ἦτο παραλυτικός καὶ ὑδροπικός ἐτη τρία· τοῦτον συνεχῶς ἐσυμβούλευεν ὀρθόδοξός τις νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἀλλὰ δὲν ἐπίστευεν· ἔπειτα μετανοήσας ἐπέμφε τὴν γυναῖκά του Μαρίναν τὸ ὄνομά της, νὰ λάβῃ ἁγίασμα ἀπὸ τὴν Εὐαγγελίστριαν· αὕτη μετὰ δακρύων προσελθοῦσα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας καὶ δεομένη ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἔλαβεν ἁγίασμα, καὶ ἐπότισε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὸν ἐπλυνε, καὶ εὐθύς, ὦ τοῦ θαύματος! ἔρρευσε πολλὴ ποσότης ὕδατος διὰ τῶν πόρων, καὶ ἀμέσως ὁ ὄγκος τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐχάθη, καὶ ἀνέλαβε τὴν υγείαν του.

25. Ἱεροδιάκονος τις ἀπὸ τὸ Καστρί τοῦ ἁγίου Πέτρου τῆς Λακωνίας, Ἀνθίμος τοῦνομα, ἐτῶν 40, διατρίβων εἰς Ἀκσεχίρ τῆς Ἀνατολῆς, ἡσθένησε βαρέως, ὥστε καὶ ἀμέσως ἐτυφλώθη, ἔπειτα ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, ἐνίφθη μετὰ τὸ ἁγίασμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, καὶ ἀμέσως ἤρχισε νὰ βλέπῃ βαθμὴδόν, ὥστε ἕως οὗ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του ἐντελῶς ἱατρεύθῃ. Τὸ θαῦμα τοῦτο ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὸν ἐπαρχὸν τῆς Τήνου Κύρ. Χαραλάμπην Δεληγιάννην, ἐν ἔτει 1845.

26. Νέος τις ἀπὸ Ναύπλιον, ἐτῶν 25, διόλου παραλυτικός ἐτη δύο ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν εἰς 2 μῆνας ὑγίης ἐγένετο ἐν ἔτει 1847.

27. Νέος τις Βυζάντιος Ἀγάπιος τοῦνομα, ἑστὶς δεινῶς ἐσεληνιαζέτο πρὸ πολλοῦ, ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, ἐστάθη μετὰ κατάνυξιν ἐπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνας τῆς Εὐαγγελιστρίας, καὶ, ἀφοῦ ἔβαλλον τὴν παράκλησιν, ὑγίης ἐγένετο, ἐν ἔτει 1846.

28. Νέα τις Θεοδωροῦλα ἀπὸ Γαλατῶν Κωνσταντινουπόλεως· αὕτη ἐπασχεν ἔτη 17 ἀπὸ γενικὴν παραλυσίαν· ἐλθοῦσα δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ ἐνῶ τῆς ἔβαλλον τὸ εὐχέλαιον, ὑγίης ἐγένετο, ἐν ἔτει 1847.

29. Γυνὴ τις Κρήσσα, τοῦνομα Ἀρετὴ, μόλις ὑπανδρεύθη, καὶ ἀμέσως ἐγένετο μανιακὴ καὶ τρελλή, ὥστε αὕτη ἐγνώριζε τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς ἔκραζε κατ' ὄνομα.

αὕτη ἐφέρθη εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ ἐνῶ τῆς ἔβαλλον τὸ εὐχέλαιον, ὑγίης ἐγένετο, ἐν ἔτει 1847.

30. Γυνὴ τις Κατήγκω τοῦνομα, ἀπὸ Τσουμπαλὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἀμέσως ἐσεληνιασθὲν δεινῶς· ἐλθοῦσα δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἐκάθισεν 4 μῆνας, καὶ θεραπευθεῖσα ἀνεχώρησεν ἐν ἔτει 1847.

31. Παναγιώτης τις Σπαρτιάτης, παιδιόθεν ἐσεληνιαζέτο, ἦτον ἐτῶν 25, ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἐτρώγε μόνον ἄρτον καὶ ἔπινεν ὕδωρ, καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ὑγίης ἐγένετο ἐν ἔτει 1847.

32. Ἡ γυνὴ τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ Ἰον νήσον, πρὸ πολλοῦ γενομένη μανιακὴ, ἐφέρθη εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ δεθεῖσα εἰς τὴν κολῶναν, μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ὑγίης ἐγένετο ἐν ἔτει 1845.

33. Γυνὴ τις ἐκ Κυθωνίων τῆς Ἀσίας, ἐπτά ἐτη εἶχεν ὑπανδρευμένη καὶ μὴ ἔχουσα τέκνον ἔταξεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν νὰ κάμῃ τέκνον καὶ νὰ φέρῃ πεντήκοντα ἐλαιόδενδρα, ἀφοῦ δὲ ἐγέννησε τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ἔφερεν ὁμοῦ καὶ τὰ ἐλαιόδενδρα καὶ τὰ ἐφύτευσεν εἰς τὸ περιβόλιον τοῦ ναοῦ· εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος, ἔφερε καὶ ἄλλα 35 ἐλαιόδενδρα.

34. Λεωνίδας τις Ποριώτης ναύτης τοῦ ἀτμοκινήτου, κυριευθεὶς ἀπὸ παραλυσίαν τῶν χειρῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ προσευχόμενος ἐκεῖ ἐτρώγε μόνον ἄρτον καὶ ὕδωρ ἔπινε, καὶ μετὰ 40 ἡμέρας ὑγίης ἐγένετο ἐν ἔτει 1847.

35. Ναύτης τις τοῦ ἀτμοκινήτου τοῦ Ἀστυγγοῦ, Δημήτριος καλούμενος, ἀπὸ τὴν Μολδαβίαν καταγόμενος, ἐνῶ ἐφύλαττε τὴν νύκτα τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν εἰς τὰς Πάτρας τῆς Ἀναλίας ἔμεινεν ὁλος ξηρὸς καὶ ἀκίνητος· φερθεὶς δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν βασταζόμενος ὑπὸ τεισάρων, κατῴκησεν εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν δεινῶς βασανιζόμενος μῆνας τέσσαρας ἀπὸ ἀνατοῦς πόνους· αὗτος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστασεως ἀπεκοιμήθη περὶ τὴν μεσημβρίαν, καὶ ἐκεῖ ἤκουσε φωνὴν καλοῦσαν αὐτὸν νὰ σηκωθῇ, ἐξύπνησε δὲ καὶ ἡρώτα ποῶς τὸν κράζει, οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ Ὀυδεὶς· καὶ πάλιν ἐκοιμήθη· τὴν δὲ τρίτην φορὰν ἀναίξας τοὺς ὀφθαλμούς του βλέπει γυναῖκα λαμπροφόρον εἰσερχομένην εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ· κάλλος ἔχουσαν ἄρρητον καὶ λαμπρότατον· γενόμενος δὲ ἐντρομος ἐστάθη εἰς τοὺς πόδας του καὶ ἐπερίπατει συνηκολού-

Θησε δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν με τοὺς λιτανεύοντας περὶ τὴν πόλιν, καὶ ὁλος ὁ λαὸς ἐξεπλάγη βλέπον τὸ ἐξαίσιον τοῦτο θαῦμα.

ΟΡΑΜΑ. Ἐν ἔτει 1848 Σεπτεμβρίου 8, ἐνῶ συνέγραφον καὶ ἐτύπων τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου, τὴν νύκτα ἐξυπνήσας ἐφαλλον με τὸν νοῦν μου κατὰ τὴν συνήθειάν μου. «Τὴν ωραιότητα τῆς παρθενίας σου καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνοίας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι Θεοτόκε, Ποῖον σοὶ ἐγκώμιον προσάγαω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη» Πρὸς τὸ πρῶτ' δὲ ἀπεκοιμήθην, καὶ ἰδοὺ βλέπω καὶ ἔρχεται πρῶτον Ἀξιωματικὸς τις λευκοφορεμένος ὡς στρατιώτης Ἕλληνα, καὶ μοι λέγει, Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγῃς; ἐγὼ δὲ τῷ εἶπον ὅτι Σήμερον εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, καὶ ὑπάγω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐνῶ ὁμιλοῦν ἰδοὺ καὶ ἐμβαίνει ἡσυχῶς εἰς τὸ δωμάτιόν μου μία γυνὴ νέα ὠραίστατη, καὶ εὐγενεστάτη, ὑψηλὴ καὶ λαμπροσενδεδυμένη, ἔλη κεχαριτωμένη ὡς μία βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ, εἰσελθοῦσα δὲ με ἠρώτησε Τί κάμνω; ἐγὼ δὲ τῆς εἰδείξα τὰ τετράδιά μου, τὰ ὅποια εἶχον ἐκεῖ ἀπλωμένα καὶ τῇ λέγω· ἰδοὺ περιγράφω τὰ θαύματα τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου Εὐαγγελιστρίας· καὶ ἀφοῦ εἶδεν αὐτὰ τῆς εἰδείξα καὶ ἓνα τόμον τῆς χρωματισμένης Βοτανικῆς μου· τότε με ἠρώτησε πάλιν, Ποῖος χρωματίζει αὐτά; τῆς ἀπεκρίθην ἐγὼ· μέινουσα τρόπον τινὰ χαρίεσσα καὶ εὐχαριστημένη καὶ ἐπαινέσασά με ἀνεχώρησε χαίρουσα· ἐγὼ δὲ ἀπὸ τὴν χαρὰν μου ἔχων ἑναργῶς τὸ ὄραμα εἰς τὴν φαντασίαν μου ἐξυπνήσα ἁμέσως καὶ ἐπῆγα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου. Οὐδέποτε ὅμως εἶδον παραμοίαν ὑπέρλαμπρον καὶ χαριτωμένην γυναῖκα μήτε ἐν σώματι μήτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, μήτε αἰσθητῶς μήτε νοερῶς, ὁ Θεὸς εἶδε, διὰ τὸ ἀνέκφραστον τῆς ὁράσεως ἡ χάρις τῆς Θεοτόκου ὅπου θέλει φανερῶνεται καὶ εἰς νέους καὶ εἰς γέροντας καὶ εἰς ἄνδρας καὶ εἰς γυναῖκας καὶ εἰς δικαίους καὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς.

Θαῦμα 36 Ἐν ἔτει 1850 νέα τις ὀνόματι Εὐφροσύνη εὐρίσκετο εἰς τὴν πόλιν Μιστράν, ὑπηρετοῦσα μίαν ἰατρίσαν· μίαν ἡμέραν λοιπὸν τῆς λέγει ἡ Κυρία τῆς νὰ ὑπάγουν πρὸς ζήτησιν ἑνὸς χόρτου ὅπου τῆς ἐχρησίμευε διὰ φάρμακον περὶ τῶντας λοιπὸν ἓνα ποταμὸν τοῦ Μιστρά, βίπτει αἰφνηδίνως

ἡ ἰατρίτσα τὴν ὑπηρετρίαν τῆς μέσα εἰς τὸν ποταμὸν· ἡ δὲ νέα βλέπουσα αὐτὸ ἐτρόμαξε πολὺ καὶ ἐφώνησε· Παναγία σώσον με καὶ με τὴν κραυγὴν βλέπει γυναῖκα λαμπροσενδεδυμένην καὶ τὴν ἐκβάλλει ἀπὸ τὸν ποταμὸν. Ἀφοῦ δὲ τὴν ἐκβάλλεν ἀπὸ τὸν ποταμὸν, τῆς λέγει ἡ δούλη αὐτῆς· Τις εἶσαι ἐσὺ ἡ ὁποία με ἐγλύτωσας ἀπὸ τὸν ἀδικὸν θάνατον; ἡ δὲ μεγάλος Θεοτόκος ἀπεκρίθη εἰς αὐτὴν λέγουσα· εἶμαι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐκραξες πρὸς βοήθειάν σου· ἀλλὰ θέλεις ἰδεῖ αὐριον τί θέλει πάθει αὐτὴ ἡ κακούργος ἰατρίτσα; εἰπούσα δὲ ταῦτα ἔγινεν ἄφαντος. Τὴν ἄλλην ἡμέραν, τί τῆς ἔγινε; ἀκολουθεῖ μία πυρκαϊὰ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, ὅπου μόλις ἐπρόσβασι νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας τῆς. Ταῦτα δὲ μαθοῦσα ἡ δούλη, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ιδέαν καὶ ἐπερίμενε νὰ ἰδῇ τί θέλει τῆς συμβῇ· ἁμέσως ἐξῆλθεν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐκήρυττε τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους τῆς εἶχεν εἰπεῖ ἡ Θεοτόκος. Μαθοῦσα δὲ ἡ ἰατρίτσα, ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ἡ ὁποία τῆς συνέβη ἦτο τὸ θαῦμα τῆς Θεοτόκου, διὰ τὸ κακούρημα τὸ ὁποῖον ἐζήτησε νὰ κάμῃ εἰς τὴν δούλην τῆς, ἀνεχώρησε μετανουοῦσα καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας μετὰ δακρύων πρὸς προσκύνησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ἐδιηγείτο τὰ συμβάντα.

37. Ἐν ἔτει 1855 Καλαματιανὸς τις ὀνομαζόμενος Βασίλειος ἦτον ἀόμματος μῆνας 15· φερθεὶς δὲ εἰς τὴν νῆσον Τήνον πρὸς ἐπικάλεισιν τῆς Εὐαγγελιστρίας, εὐρισκόμενος ἐκεῖ ἀφοῦ παρήλθον 15 ἡμέραι, εἶδε τὸ φῶς του.

38. Γυνὴ τις ὀνομαζομένη Βαρβάρα Ἰω. Βαλσαμάκη, ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο μανιακὴ δύο ἔτη· φερθεῖσα δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν τὴν Μεγάλην Τετάρτην κατεστάθη ὑγιής.

39. Γυνὴ τις ὀνόματι Ἀναστασία Παπαζογλου, Κωνσταντινουπολίτισσα, ἦτον ἀλαλῶς· ἐλθοῦσα δὲ εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ διαμένουσα ἐκεῖ μερικὰς ἡμέρας ὤμειλυσεν.

40. Γυνὴ τις, ὀνόματι Παναγιώτα Κανταρ, ἡ ἀπὸ Μαχνησίαν ἦτο προ πολλῶν ἐτῶν τυφλὴ· φερθεῖσα δὲ εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας, τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν εἶδε τὸ φῶς τῆς.

41. Γυνὴ τις ὀνόματι Βασιλικὴ Χ. Κωνσταντινίου, ἐκ Σμύρνης ἦτο βασανισμένη 2 ἔτη· φερθεῖσα δὲ πρὸς ἐπικάλεισιν τῆς Εὐαγγελιστρίας ὑγιὴς ἐγένετο.

42. Γέρων τις καλούμενος Κωνσταντίνος Λυμναῖος ἦτο πρὸ πολλοῦ ἀνόματος, ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν τὴν ἐορτὴν τοῦ Λαζάρου ἡμέραν Σάββατον, εἶδε το φῶς του.

43. Νεανίς τις ἐκ Σύρου, ὀνόματι Μαριγώ, ἦτο παρχλυτικὴ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ φερθεῖσα εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελίστριας ὑγιὲς ἐγένετο.

44. Νεὸς τις Κωνσταντινουπολίτης ὀνομαζόμενος Μαρτίνος Ἀναστ. Λουτιράνου, ἦτο παραλυτικός, φερθεὶς δὲ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν εἶδε τὴν ὑγίαν του.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ.

Ἐπειδὴ καὶ ἤλθομεν ἕως ἐδῶ, ἃς περιγράψωμεν καὶ ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ ὅλης τῆς νήσου Τήνου, ἣ ὁποία ὠνομάσθη οὕτω κατὰ τὸν γεωγράφον Μελέτιον, ἀπὸ τινος οἰκιστοῦ αὐτῆς Τήνου καλουμένου ἀρχαίου. Αὕτη ἐλέγετο ποτὲ καὶ Ὑδροῦσα, διὰ τὸ κατάρρυτον αὐτῆς· ἔχει σχῆμα σχεδὸν τριγώνον ἢ ἐπίμηκες· ἡ μία πλευρὰ αὐτῆς· κεῖται πλησίον τῆς Ἀνδρου, ἐξ ἧς ἀπέχει μίλια 12, καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τῆς Σύρου, νήσον, μίλια 11. Αὕτη κεῖται εἰς μῆκος ἀπὸ θρακιοζέφυρον πρὸς λιβόνοτον, μεταξύ τῶν Κυκλάδων νήσων, δηλ. Ἀνδρου, Συρου, Κέας, Κύνου, Νάξου Πάρου, Δήλου καὶ Μυκῶνου· μόλις ἡ νῆσος γυρίζει μίλια 50 ἢ 40 κατ' ἄλλους.

Ἡ νῆσος αὕτη εἶχε ποτὲ καὶ ἀκρόπολιν τινα εἰς λόφον κειμένην, τὰ εἰρεῖπια τῆς ὁποίας σώζονται ἐκεῖ πλησίον τῆς πόλεως δύο μίλια μακρὰν, κῆστρον τανῶν λεγόμενον.

Ὁ ὄρη Ἡ νῆσος Τήνος ἔχει καὶ τινα ὄρη, ἥτοι βουνά, πλὴν μικρὰ καὶ πετρώδη τὸ πρὸς νότον κλίνον λέγεται κοινῶς Τσικνιάς τὸ δὲ πρὸς ἄρκτον Κέχρος καλεῖται, καὶ αὐτὰ κεῖνται πλησίον ἀλλήλων· πρὸς ἄρκτον τοῦ Κέχρου τούτου ἐξορύττουσι τὰ λευκώτατα ἀσβεστομάρμαρα τῆς Τήνου καὶ τὸν σχιστώδη λίθον εἰς εἶδος πλακῶν, δι' ὧν οἱ ἄνθρωποι λιθοστρώουσι τὰς οἰκίας αὐτῶν.

Ποταμοί. Ἡ νῆσος αὕτη οὐσα πετρώεσσα δὲν ἔχει ποταμούς εἰμὶ τινὰς ρύακας ἢ χειμάρρους, ὁ μεγαλύτερος τῶν

ὁποίων εἶναι ὁ χυνόμενος εἰς τὴν θαλάσσει, πρὸς νότον τῆς Εὐαγγελίστριας πρὸς ἀνατολὰς τῆς νήσου εἶναι καὶ ἄλλος χεῖμαρρος ποταμὸς ἢ τριπόταμος καλούμενος.

Προϊόντα Ἡ νῆσος Τήνος οὕτα πετρώεσσα ἔχει καὶ πολλὰς πεδιάδας, αἱ ὁποῖαι καλλιεργούμεναι καλῶς δίδουσι προϊόντα διάφορα καὶ καλὰ, σπάνια καὶ νόστιμα σίτον καὶ κριθὴν ἄρκετά, κουκία καὶ βεβύδια, σῖνον καὶ ἔλαιον ἐξαιρετόν, μέταξαν, σταφύλια, πεπόνια καὶ χειμωνικά γλυκύτατα, μερικά λεμόνια καὶ πορτογάλια, ἅτινα πωλοῦνται εἰς τοὺς προσκυνητάς τῆς Θεοτόκου μὲ τιμὴν πάντοτε.

Δῆμοι καὶ κάτοικοι τῆς Τήνου.

Ἡ νῆσος Τήνος ἔχει 4 δῆμους δηλ. Κτηκάδος, τῆς Πανόρμου, τῆς Στένης, καὶ τοῦ Κάμπου, καὶ 69 χωρία, καὶ κατοίκους ἕως 22 χιλιάδας καὶ ἐπέκεινα, τὰ δύο τρίτα τῶν ὁπίων εἰσὶν Ἕλληνες τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, οἱ δὲ λοιποὶ φράγκοι καλούμενοι, πιστεύοντες εἰς τὸν Παπα τῆς Ῥώμης, μολονότι εἰσὶν ὀλίγοι, ἔχουσι ἓνα ἐπίσκοπον λατίνον τοῦ Πάπα μὲ πολλὰς ἐκκλησίας καὶ Μοναστήρια. Οἱ δυτικοὶ οὗτοι Ἕλληνες ἔχουσι καὶ αὐτοὶ ψήφους καὶ Δημάρχους, πέμπουσι καὶ βουλευτὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς οἱ αὐτόχθονες Ἕλληνες καὶ αὐτοὶ ὄνομα μόνον φράγκοι λέγονται.

Ἡ θῆ. Τὰ ἤθη τῶν Τηνίων, τὸσον τῶν ἐλλήνων, ὅσον καὶ τῶν λατίνων εἰσὶν εὐγενικὰ καὶ καλὰ πλὴν κυριεύονται ἀπὸ ἀντιζηλίαν ἀμφότεροι ἐξ αἰτίας τῆς θρησκείας αὐτῶν· ὅλοι σχεδὸν οἱ Τηνιοὶ εἰσὶ βιομήχανοι, λεπτουργοὶ ἐξαιρετοί, λιθοξόοι ἄριστοι καὶ γλυπτικοὶ τῶν λευκῶν μαρμάρων, οἵτινες δύνανται τὴν σήμερον νὰ φιλονεικήσωσι μὲ τοὺς Εὐρωπαίους, καὶ μάρτυρες τῶν λεγομένων μου εἰσὶν αἱ ἐν Ἀθῆναις διάφοροι στῆλαι καὶ τὰ ἐπιστύλια τὸσον τοῦ βασιλικοῦ παλατίου, ὅσον καὶ τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν.

Λιμένες καὶ πλοῖα. Οἱ Τηνιοὶ ἔχουσι καὶ μερικά πλοῖα μὲ τὰ ὁποῖα μετακομίζουν τὰ μάρμαρα αὐτῶν καὶ τὰς πλάκας καὶ ἄλλα προϊόντα· λιμένα ὅμως μόνον τὸν Πανόρμον ἔχουσι καλόν.

Πάλαι ποτὲ τὴν νῆσον Τήνον ὠρίζον καὶ οἱ Ἑνετοὶ διὰ τινα καιρὸν, καθὼς τὴν Νάξον, καὶ τὴν Σύρον, καὶ τὰς λοιπὰς νήσους, ἐν αἷς ἔμειναν ἐκεῖ μερικοὶ ἰδιοκτήται Ἑνετοὶ καὶ ἱ-

ταλοί· πολλοί· ἐξ αὐτῶν τανῦν πωλοῦσι τὰς γαίας των εἰς τοὺς ὀρθοδόξους Ἑλληνας.

Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἀθήναιον λέγει ὁ γεωγράφος Μελέτιος, ὅτι ἔξω τῆς πόλεως, ὡς εἶπομεν ἦτον ποτὲ ἄλλος τι δένδρων καὶ λαμπρὸς Ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ θεοῦ τῆς θαλάσσης καὶ ὅτι εἰς τὴν νῆσον ἦτον πηγή τις, τὸ ὕδωρ τῆς ὁποίας δὲν ἐνώνετο μετὰ τὸν οἶνον, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν γίνονται ὄφεις καὶ σκορπιοὶ δεινοὶ καὶ φάρμακεροὶ καὶ σκόρδα δριμύτατα, λέγει ἀκόμη ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον εἰσὶ δύο ὄρη ὕψηλά, εἰς ἓν τῶν ὁποίων ἀναβάσας εἰς τὴν κορυφὴν μία γυνὴ γυμνὴ διὰ τὴν κατοπτεῦσιν τὸν στόλον τῶν ἐχθρῶν ἐρχόμενον κατὰ τῆς νήσου, ὕψωσε τὰς χεῖρας αὐτῆς πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπαρακάλει τὸν θυμὸν τῆς λίψ· ἄνεμος ἀπὸ τὴν Λιβύαν, γαρυβὶς καλούμενος, ὁ ὁποῖος εὐθὺς σηκωθείς μετὰ δυνάτην ὁρμὴν ἐφύσησε δυνατά, ὥστε ἔφερον ἄνω κατὰ τὸν στόλον τῶν ἐχθρῶν, ἐκ τῆς ὁποίας τρικυμίας ναυαγήσαντες ἐπνίγησαν οἱ περισσότεροι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὀλιγώτεροι διεσώθησαν εἰς τὴν αὐτὴν νῆσον καὶ ἔγειναν ὅλοι δούλοι εἰς τοὺς Τηνίους ἴσως ἕκτοτε ἔγινε τὸ σκλαβαχῶρι αὐτῶν.

Περιγραφή τῶν Χωρίων.

Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰσὶ τινὲς περιβολοὶ μετὰ διάφορα κάρπιμα δένδρα, ἐκεῖ κατέρχονται καὶ τινες βυακαὶς ὀρυκτικοὶ ἐκ τῶν ἄνωθεν ὀρέων, εἴτινες χύνονται ἀμεσῶς πρὸς νότον τῆς πόλεως εἰς τὴν θάλασσαν· παρεμπρὸς ὀλίγον ἀριστερὰ εἶναι λόφος τις Κάστρον καλούμενον, ἢ ἔξω Πύργος, χωρίον, ὅπου κατοικεῖ ὁ Λατίνος ἐπίσκοπος. Πρὸς τὰ δεξιὰ εἶναι ἡ Φιλιππένδος καὶ ἡ Λεβετάδος· ἄνω τούτων εἶναι ἡ Καρυὰ χωρίον καλόν, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου εἰς τὸ βουνὸν εἶναι τὸ Μοναστήριον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου διατῶνται ἕως 70 ἐνάρετοι καὶ πτωχαὶ καλογραφαί, ἢ νῦν Σμυρναῖα ἡγουμένη αὐτῶν εἶναι κατὰ πολλὰ ἐνάρετος καὶ εὐγενική. Πρὸς νότον τῆς Εὐαγγελιστρίας εἶναι ἀκρωτήριον τι καὶ λιμὴν μικρὸς, καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ εἶναι ἡ Ποταμία χωρίον καὶ ἡ Σιένη, ἔπειτα εἶναι ἡ Καμάρη καὶ ἡ Μουσολοῦ. Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μοναστηρίου εἶναι ἡ Καμάρη καὶ ἡ Μουσολοῦ. Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μοναστηρίου εἶναι ἡ Τσάδος καὶ παρέχει ἡ Κέχρος κατὰ σει-

ρὰν τούτων εἶναι ἡ Μέση καὶ Φωλαντάδος χωρία καὶ ἡ Κατ-
λικάδος, ἔπειτα εἶναι ὁ σάν Φραντζέσκος, οὗτα λέγονται καὶ
Φραγκοχώρια καὶ κάτω μέρη πρὸς βορρᾶν τούτων εἶναι ὁ
Πανορμος, λιμὴν καλὸς ὅπου ἀράζουσι πλοῖα διαφορά, πλη-
σίον τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ Πύργος ὠραῖον χωρίον, ἡ κωμόποις
ὠραία, μετὰ καλὰ καὶ μετὰ σχολαῖα ἑλληνικὰ καὶ ἀλλοτρίο-
δακτικά· ἄνω τούτου εἶναι τὸ Σκλαβοχώρι, ἔπειτα εἶναι ὁ στε-
νὸς πορθμὸς τῆς Τήνου καὶ Ἀνδρου· εἰς αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον
ἐκβάλλουσι τὰ ὠραιότατα μάρμαρα τῆς Τήνου καὶ τὰς πλάκας.
Εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς νήτου εἶναι ἡ Καρδιανή χωρίον
καὶ ἡ Ταπαδόδος, ἔπειτα εἶναι ὁ Κάμπος καὶ ἡ Χαστιράδος
καὶ ἡ Ἀπηργάδος· πρὸς νότον τούτων εἶναι Κτηκαδὰ καὶ
Σμουρδιά χωρίον· μετὰ ταῦτα εἶναι ἡ Σποράδος καὶ παρεμ-
πρὸς εἶναι ἡ Σχιλάδος τῶν μέσων μερῶν· ἔπειτα ἔρχεται τις
πάλιν εἰς τὴν Εὐαγγελιστρίαν.

Σημ. Τὴν καταγραφὴν τῶν χωρίων τῆς Τήνου ἔλαβον παρὰ
τοῦ ἱατροῦ Κ. Γεωργίου Ἀλθέρτου ἐμβολιαστοῦ, ὅστις περιῆλ-
θεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ χωρία τῆς πατρίδος του Τήνου.

Προσθήκη νεωτέρων θαυμάτων.

1. Εἰς τὰ 1855, ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ Χατζῆ Δημητρίου Σμυρ-
ναίου, ὁ ὁποῖος ἦτο παράλυτος 10 μῆνας, καὶ εἰς 15 ἡμέρας
ἰατρεύθη.

2. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ἀπὸ Κρήτην ἡ Δέσποινα Τζαγ-
καροπούλα ἀπὸ χωρίον Μεντέλια ἡ ὁποία ἦτο τρελλή δύο
ἔτη, καὶ εἰς εἴκοσι ἡμέρας ἰατρεύθη.

3. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθε μία μανιακὴ ἀπὸ χωρίον Μελι-
δόνια, ἡ ὁποία ἦτο 3 ἔτη τρελλή, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας ἰατρεύθη.

4. Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα ἦλθεν ἀπὸ τὴν Σύρον ἡ
Αἰκατερίνα Βασιλείου, ἡ ὁποία εἶχε τὸ στόμα τῆς στραβόν,
καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἰατρεύθη.

5. Εἰς τὰ 1856, τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, ἔγινε
καλὰ ἡ Ζαχαροῦλα Τζιώτισσα, ἥτις ἦτο 5 ἔτη παράλυτος.

6. Τὸ ἴδιον ἔτος ἔγινε καλὰ ὁ Παναγιώτης ἀπὸ Γιου-
μουρτζίναν χωρίον Μάνθη τῆς Θράκης, ἦτο παράλυτος 8
μῆνας.

7. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἔγινε καλὰ ὁ Μιχαὴλ τοῦ Παπαῦ Ἀλεξίου ὁ υἱός, ἀπὸ Κρήτην, ὁ ὁποῖος ἦτο τρελλὸς ἐν ἔτος.

8. Εἰς τὰ 1857, τὸν Μάρτιον μῆνα, ἦλθεν ὁ Παπαὺ Μιχαὴλ ἀπὸ Κρήτην, ὁ ὁποῖος εἶχε χάσει τὸ φῶς του καὶ εὐθὺς ἰατρεύθη.

9. Τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶδε τὸ φῶς του κάποιος Ἀναστάσεως Κορνήλιος Σμυρναῖος, ὁ ὁποῖος ἦτο τυφλὸς 3 ἔτη.

10. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ἡ Παρασκευὴ Παπαῦ Χαραλάμπους Κουκάδια ἀπὸ Ρέθυμνον τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία ἦτο μανιακὴ 20 ἔτη, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἦλθεν, ἔγινε καλὰ.

11. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ἡ Μαργαρίτα Σιφνιά Ἰωάννου Μαρούλη τὴν ὁποίαν ἔφερον συκωτὴν, ἤγουν κρατημένην, καὶ εἰς 8 ἡμέρας ἔγινε καλὰ.

12. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἔγινε καλὰ ἡ Ἑλένη τοῦ Τριάδη Κρητικῆς, ἡ ὁποία ἦτον ὡς ξύλον χωρὶς νὰ ὀμιλῇ διόλου, καὶ ἔθεραπεύθη.

13. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ἀπὸ Σμύρνην ἡ Μαρία Ἀνδριώτισσα, ἔχουσα σύζυγον δυτικόν, ἥτις ἦτο μανιακὴ, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἰατρεύθη.

14. Κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα τοῦ 1844, ὁ ὑποφαινόμενος Ἱεροδιάκονος Ἀνθιμος Καστρίτης Βινκόπουλος ἐτῶν 40 ἔπασχεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐτυφλώθη εἰς τὰς 40 ἡμέρας, ἐπικαλεσθεὶς δὲ τὴν Θεοτόκον ἰάθη.

15. Εἰς τὰς 5 Αὐγούστου μηνὸς 1854, ὁ ὑποφαινόμενος Ν. Καστόρης ἄνδριος ἐτῶν 10, ὁ ὁποῖος ἦτο παράλυτος 8 μῆνας ἰάθη.

16. Εἰς τὰς 20 Αὐγούστου 1854 ἰάθη ἡ Μυριγὼ Νικολάου Δημνίου, ἡ ὁποία ἔπασχεν ἀπο τρέλλαν ἐν ἔτος.

17. Εἰς τὰς 15 Αὐγούστου 1853 ἰάθη ὁ Κυριακὸς Εὐθυμίου Κύπριος, ὁ ὁποῖος ἦτο παράλυτος πρὸ πολλῶν χρόνων, διὰ θαύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας.

18. Εἰς τὰ 1855 ἡ κυρία Μαρία Γεωργίου Λυγνοῦ Ὑδραίου, ἡ ὁποία εἶχεν πόνεμα εἰς τὴν Καρδίαν 12 ἔτη, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ χερὶ τῆς, καὶ ἦτον ἀποφασισμένη, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! εἰς 7 ἡμέρας ἰατρεύθη.

19. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ἡ Γαρυφαλὴ τοῦ Ν. Ἀναβατούση, ἡ ὁποία ἦτον τρελλή καὶ ἰατρεύθη.

20. Εἰς τὰ 1858, 20 Ἀπριλίου ὁ Γεώργιος Βουλγαράκης Λήμνιος, ἦλθε καὶ ἐζυγίσθη καὶ ἔταξε τὸ ἱσότημον κηρί, καὶ ἰάθη ἐνῶ ἦτον τρελλός.

21. Εἰς τὰ 1858 ἰατρεύθη ἐν παιδίον τοῦ Χατζῆ Δημητρίου, τὸ ἑποῖον ἐγεννήθη παράλυτον καὶ βουβόν, καὶ ἐγίνει ὕγιες τὸν Μάρτιον μῆνα εἰς τὸν δρόμον ἐνῶ ἤρχετο ἀπὸ Ἑρεσον.

22. Ἐν παιδίον Μιχαῆλης Παρούτης ἔπασχεν ἀπὸ τρέλλαν κάτοικος Σύρου, καὶ ἰάθη.

Θαύματα τοῦ 1859.

1. Ἦλθεν ὁ Δημήτριος Λήμνιος φωμᾶς, καὶ εἰς τὸν δρόμον ἰατρεύθη ἐνῶ ἦτο παράλυτος.

2. Ὁ Πέτρος Τζαραμάνος ὦν τυφλὸς ἰάθη.

3. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ Ἑλένη Ὑδραία Πέτρου Τζαραμάνου τὴν ἡμέραν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἤνοιξε τὸ φῶς τῆς.

4. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἦλθεν ἀπὸ Κάρδη ἡ Μαρία Παπαδοπούλου ἀπὸ χωρίον Τροεῖ, ἥτις ἦτο τρελλή, καὶ εἰς 15 ἡμέρας ἰάθη.

5. Τὸ ἴδιον ἔτος εἶχεν ἡ Μαρία Ξενοῦ, ἓνα κορίτζι ὀνόματι Εὐαγγελικὴ ἔχον θερμὴν, καὶ εἶδε τὴν μεγαλόχαρη εἰς τὸν ὕπνον τῆς καὶ τὴν εἶπε διατί δὲν ἔρχεσαι εἰς τὸ σπῆτι μου νὰ ἰατρευθῇ ἡ θερμὴ; καὶ τὴν ἠρώτησε ποῦ εἶναι τὸ σπῆτι σου; καὶ τῆς εἶπε ἐκεῖ ὅπου βγαίνει τὸ βοητός, καὶ ἐνόησε τὴν Κυρίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν δρόμον ἰατρεύθη.

6. Τὸ ἴδιον ἔτος ὁ Εὐστάθιος (ἡ πατρίς τοῦ Δαδοῦ) ἦτο παράλυτος 2 ἔτη, τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὸ ἀγίασμα ἰατρεύθη.

7. Ὁμοίως ἄλλη ἦλθεν ἀπὸ Κρήτην, χωρίον Ρέθυμνον, ἦτο ἀόμματη, ἐνέφθη μὲ τὸ ἀγίασμα καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ἰατρεύθη.

8. Τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ἡ Βασιλικὴ Ἀναστασίου Ζαμπάνη μωραῖτις ἀπὸ χωρίον Κουτιβάζης, ἡ ὁποία ἦτο παράλυτος ἔτη 10, τὴν ὁποίαν παρακινῶσαι αἱ γειτόνισσαι νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ὅπου γίνονται θαύματα· ὁ δὲ μισόκαλος ἐμεταμορφώθη εἰς γυναῖκα καὶ τὴν ἐμπόδιζε, αὐτὴ ὅμως μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς χάριτος ἦλθε καὶ εἰς 8 ἡμέρας ἔγινε καλὰ.

9. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ὁ Ἰωάννης Πετρός Καρεῖ-
τζας Σμυρναῖος, ὅστις ἦτο τρελλός, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ
Θωμᾶ ἰάθη.

10. Τὸ ἴδιον ἔτος Ἰαρεὺς Ἀντώνιος Φιλοθέου Σάμιος,
ὅστις ἔπασχε μὲ βράγουγα καὶ σπᾶσμα, εἰς 40 ἡμέρας
ἰατρεύθη.

11. Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος 27 Ἰουλίου ἡ Εἰρήνη Ἀργύρη
ἀπὸ Κρήτην, ἥτις ἦτο κωφή ἔτη 18 ἰατρεύθη.

12. Τὸ ἴδιον ἔτος ἡ Μαρία Μπογιαζοπούλου ἀπὸ Κρή-
την χωρίον Μετέλεια ἀπὸ δαιμόνιον τρομερὸν ἰατρεύθη.

13. Τὸ ἴδιον ἔτος ἰατρεύθη ἐν καρίτζι, ὀνόματι Εὐδο-
κία Τηνία ἀπὸ χωρίου Μεντάδου, το ὅπεσον ἐφώναζε ὡσάν
σχόλος, καὶ εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς τὴν Παναγίαν ὅπου τὴν
ἰάτρυνε.

14. Τὸ ἴδιον ἔτος ἦλθεν ἡ Χαρίκλεια Ἀθηναία παράλυ-
τος οὕσα ἔτη 4, καὶ εἰς τὸν ὁρόμον ἰατρεύθη.

15. Τὸ ἴδιον ἔτος ἰατρεύθη ἡ κυρία Λασκαροῦ Σακτούρη.

16. Τὸ ἴδιον ἔτος ἰατρεύθη ἡ Ἑλένη Σταυρουδάκη ἀπὸ
Κρήτης Πέθυμον, ἥτις ἦτο αἰμορροῦσα ἔτη 23.

Θαύματα τοῦ 1860.

1. Ἡ Αἰκατερίνα Φαλάρена Συριανὴ τὴν πατρίδα, ἡ
ὅποια δὲν ἔδλεπε καὶ εἶχε καὶ πονοκέφαλον σφοδρὸν, καὶ
διὰ 7 ἡμέρας ἔγεινε καλὰ Ὀκτωβρίου 13.

2. Ὁμοίως ἡ Μαρία Μπογιαζοπούλα Κρητικὴ τὴν
πατρίδα, ἥτις εἶχε φρικτὸν δαιμόνιον καὶ δι' ὀλίγας ἡμέ-
ρας ἔγεινε καλὰ.

3. Ὁμοίως καὶ ἡ Εἰρήνη Ἀργύρενα Κρητικὴ τὴν πα-
τρίδα ἥτις ἦτο κωφή χρόνους 17 καὶ μὲ τῆς κανδύλας τὸ
λάδι ἰάθη.

4. Ὁμοίως καὶ ἡ Δεσποινὴ Κρητικὴ τὴν πατρίδα, ἡ-
τις εἶχεν δαιμόνιον 12 χρόνους καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας
ἰατρεύθη.

5. Ὁμοίως καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Νικ. Μπαλῆς ἀπὸ τὴν
Ἰκαρίαν, ὅστις εἶχε δαιμόνιον καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἔγεινε
καλὰ.

6. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἰωάννης Πέτρου Στάμου ἀπὸ τὴν
Λήμνον, ὅστις ἦτο τρελλός καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἔγεινε
καλὰ.

7. Ὁμοίως καὶ ὁ Δημήτριος Παταβούλος ἀπὸ τὴν Σύ-
ρον, ὅστις ἦτο τρελλός καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν δι-
ὰ νὰ πνιγῇ καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἔγεινε καλὰ.

8. Ὁμοίως καὶ ἡ Κυριακούλα Φάλκο ἀπὸ τὴν Χαλκί-
δα, ἥτις ἦτο πρὶςμένη καὶ μὲ τῆς κανδύλας τὸ λάδι ἔγει-
νε καλὰ.

Θαύματα τοῦ 1861.

1. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἑλένη Γράφα ἀπὸ τὴν Ἀνδρον, ἥτις
ἦτο παράλυτος, καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἔγεινε καλὰ.

2. Ὁμοίως καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Χατσάκος ἀπὸ τὴν Κρή-
την, τοῦ ὁποίου το στόμα ἦτο στραβὸν, καὶ ἅμα ἦλθεν εἰς
τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀμέσως ἰάθη.

3. Ὁμοίως καὶ ὁ Γεώργιος Μπολέτος ἀπὸ Ψαφῶν,
ὅστις ἦτο κυριευμένος ἀπὸ φόβον, καὶ μὲ τὴν νηστείαν διὰ
15 ἡμέρας ἔγεινε καλὰ.

4. Ὁμοίως καὶ ἡ Καλὴ θυγάτηρ Μανώλη ἀπὸ τὴν Κρή-
την, ἥτις εἶχεν εἰς τὸν λαιμόν της ἕως ἐν αὐτὸν καὶ μὲ
τῆς κανδύλας τὸ λάδι ἰατρεύθη.

5. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἰωάννης Βενετζάνος ἀπὸ τὴν Ἀμορ-
γόν, ὅστις ἦτο τρελλός, ἰατρεύθη.

6. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἀργυρὴ Πλυτάδανα, ἥτις ἦτο τρελ-
λὴ καὶ ἦτον εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Σμύρνης, καὶ εἶδεν εἰς
τὸν ὕπνον της νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ ἀφοῦ
ἦλθεν ἀμέσως ἔγεινε καλὰ.

7. Ὁμοίως ὁ Παναγιώτης Κυρίτζης ἀπὸ τὰ Θῆρα,
ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε φίδια μέσα εἰς τὴν κοιλίαν του, καὶ
μὲ τῆς κανδύλας τὸ λάδι ἰατρεύθη.

8. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἰννέζα Ἀπέργη Τηνία τὴν πατρί-
δα, ἥτις ἦτον εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Σμύρνης τρεῖς χρό-
νους παράλυτη, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν διὰ 4 ἡμέ-
ρας ἔγεινε καλὰ.

9. Ὁμοίως καὶ ἡ Λεβαντία τοῦ Μιχαήλ Πεῖζη ἀπὸ τὴν
Κάλιανον, ἥτις εἶχε πονοκέφαλον 3 ἔτη, καὶ ἐρχομένη εἰς
τὴν Εὐαγγελίστριαν ἰατρεύθη.

10. Ὁμοίως καὶ ἡ Μιχαῖλα τοῦ Κωνσταντίνου Τσατι-
μελῆ, ἥτις ἦτο πρὶςμένη 7 χρόνους, καὶ δι' ὀλίγας ἡμέ-
ρας ἔγεινε καλὰ.

11. Ὁμοίως καὶ ἡ Καλλιόπη Ντεγαίτα ἀπὸ τὴν Νά-

ξον, ἥτις ἦτο παράλυτη καὶ βουβή, καὶ ἀμέσως εἰς τὴν Εὐρεσιν τῆς Παναγίας ἐγένειε καλὰ.

12. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἀναστάσιος Μιχαηλίδης Κωνσταντινουπολίτης παντοπώλης τὸ ἐπάγγελμα, ὅστις ἦτο τρελλὸς καὶ ἐκοπάνιζε τὰ γιγαλὰ διὰ νὰ φάγῃ, καὶ ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ πνιγῇ καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ ἔκαμνε, καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὴν Παναγίαν δι' ὀλίγας ἡμέρας ἰατρεύθη.

13. Ὁμοίως καὶ ὁ Εὐάγγελος Ταυλάρης ἀπὸ Ἀϊθαλῆ, ὅστις εἶχε τὸ φῶς του χαμένον μερικὸς μῆνας, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν μὲ νηστείαν καὶ μὲ προσευχὴν δι' ὀλίγας ἡμέρας ἰάθη.

14. Ὁμοίως καὶ ἡ Μαργαρίτα Νικαλάου Τζίγγα ἀπὸ τὴν Ὑδραν οὕσα παράλυτος, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν καὶ ἐμβαίνουσα μέσα εἰς τὴν Εὐρεσιν ἀμέσως ἐγένειε καλὰ.

15. Ὁμοίως καὶ ὁ Νικόλαος Παπᾶ Λαζάρου ἀπὸ ταῖς Σπέτζαις, ὅστις ἦτον παράλυτος 2 χρόνους καὶ ἐπεριπατοῦσε μὲ δύο δεκανίκια, καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς 3 ἡμέρας ἐθεραπεύθη καὶ ἀφῆκε τὸ ραβδί του μέσα εἰς τὴν Εὐρεσιν ἐμπρὸς εἰς τὴν Παναγίαν διὰ μαρτυρίαν.

16. Ὁμοίως καὶ ὁ Φραντζέσκος Χρηστίδης Τζιῶτης, ὅστις εἶχε σεληνιασμέν, ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν ἰατρεύθη.

17. Ὁμοίως καὶ ἡ Γράφα τοῦ Σάντη ἀπὸ Ἀλάντι, ἥτις ἦτο τρελλή, ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐαγγελίστραν διὰ δέκα ἡμέρας ἐγένειε καλὰ.

18. Ὁμοίως καὶ ἡ Πηνελόπη τοῦ Δημοπούλου ἀπὸ τὴν Σύρον, ἥτις ἦτο παράλυτη καὶ ἐπεριπατοῦσε μὲ δύο δεκανίκια 3 μῆνας, ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν διὰ 15 ἡμέρας τὰ ἔρριψε καὶ ἐπεριπατοῦσε μὲ δίχως δεκανίκια.

19. Ὁμοίως καὶ ὁ Λεωνίδας Γαλούρης ἀπὸ τὴν Ἄνδρον, τοῦ ὁποῦ ἡ χεὶρ ἦτο παράλυτος καὶ δὲν ἤμπορουσε νὰ τὴν κινήσῃ καὶ ἅμα ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἐγένειν καλὰ.

20. Ὁμοίως καὶ ὁ Παναγιώτης Κοκκάλης ἀπὸ τὴν Πάτον, ὅστις ἦτο χρόνους 13 τρελλός, καὶ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγένειε καλὰ.

Θαύματα τοῦ 1862.

1. Ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν Πελοποννήσιος τις Γεώργιος Βασιλάκης ἐκ τοῦ χωρίου Ζέλη, ὅστις ἦτο παράλυτος, ἐθεραπεύθη, καὶ μετέβη ἐντελῶς ὑγιής εἰς τὴν πατρίδα του.

2. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ Γεώργιος Παπαδοῦκας Κρής πάσχων ἀπὸ νευρικὰ ἐντελῶς ἰατρεύθη.

3. Ὁμοίως καὶ ὁ ἐκ Ψαρρῶν Νικόλαος ἐθεραπεύθη.

4. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ ἀπὸ φρικτον δαιμόνιον πάσχουσα Ἀννέζα Γεωργίου Γαγάη Κρήσσα ἰάθη.

5. Παρομοίως ἐθεραπεύθη καὶ ἡ Ἑλένη Παστένα πάσχουσα ἀπὸ ἀνίατον πληγὴν.

6. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐθεραπεύθη καὶ ὁ ἐκ Σμύρνης Στυλιανὸς Μπακαλογλου, ὅστις τέσσαρα ἔτη ἐσεληνιαζέτο.

7. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ὁ Νικόλαος Δ. Κοϊδᾶς, ὅστις ἦτο μανιώδης.

8. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ἡ Κυριακοῦλα Ἄνδρ. Τσεσμελίτση, ἥτις ἦτο τυφλὴ τρία ἔτη καὶ μετὰ τὴν ἀνάβλεψιν μετέβη εἰς τὴν ἑαυτῆς πατρίδα πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ ἀνδρός της.

9. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ἡ Μαργαρίτα Ζαταλοῦ Τηνία ἐκ χωρίου Κτηκάδου.

10. Ὁμοίως καὶ ἡ πολλὰ ἔτη πάσχουσα ἀπὸ μανίαν Μαρία Ν. Μάκου ἐθεραπεύθη.

11. Παρομοίως καὶ ὁ ἐκ Σπάρτης Νικόλαος Μαρκόπουλος ἀνέβλεψε.

12. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ἡ Μαρία Φωτεινίτζη Κρήσσα, ἥτις ἔπασχε πολλὰ ἔτη ἀπὸ μανίαν.

13. Παρομοίως ἐθεραπεύθη καὶ ὁ Ἰωάννης Λεωντῆς, ὅστις ἦτο τρελλός ἔτη δύο.

14. Παρομοίως ἰάθη καὶ ὁ ἀπὸ ἀγρίαν μελαγχολίαν πάσχων Ἀθ. Λήμνιος.

Θαύματα τοῦ 1863.

1. Κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα ἐθεραπεύθη ἡ Κυριακοῦλα Ν. Πιππίνου, ἥτις ἦτο τυφλὴ ἔτη 18.

2. Παρομοίως ἐθεραπεύθη ἡ Ἑλένη Σαλούστρου.

3. Ὁμοίως ἀνέβλεψε καὶ ἡ Μαρία Κολιδάκη, ἥτις ἦτο τυφλὴ τρία ἔτη.

4. Ὁμοίως ἀνέβλεψε καὶ κοράσιόν τι Ἄννα τῆς Γαρυφαλῆς Παππαδοπούλου.

5. Παρομοίως ἐθεραπεύθη καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Παπᾶ Δημητρίου Κρητικοῦ, ὅστις ἐσεληνιάζετο.

6. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ὁ Γεώργιος Συμιανᾶκης Κρής, ὅστις ἐσεληνιάζετο.

7. Παρομοίως ἰάθη καὶ ἡ τρία ἔτη δαιμονιζομένη Ἑλένη Τζαγκαροπούλου.

8. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ἡ Μαρία Σερματοπούλου, ἥτις ἐπασχεν ἀπὸ δαιμόνιον μῆνας ἑξ.

9. Ἐθεραπεύθη παρομοίως ὁ ἐκ Κρήτης Κωνσταντᾶκης, ὅστις ἐπασχε βαρέως.

10. Παρομοίως τὴν παραμονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶδε τὸ φῶς τοῦ ἑνὸς Τεῦρκος ὀνομαζόμενος Χατζῆ Κωτσαμπάσης.

11. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Παπᾶ Μαυροῦ Κρήσσης ἥτις ἦτο παράλυτος ἡμέρας 30.

Ἐν τούτοις ἀνζητήρηται νὰ περιγράψῃ τὰ θαύματα τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, εἶναι ἀδύνατον, καθότι εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

Θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
κατὰ τὸ ἔτος 1864.

1. Ἐθεραπεύθη ὁ Φραντζέσκος Πιάτσας κατόλικος, Θεσσαλονικεὺς ὅστις ἦτο τρελλός, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, ἔτρωγε 40 ἡμέρας ψωμί καὶ νερὸν καὶ ἔταξε νὰ βαπτισθῇ, καὶ ἰάθη.

2. Ὁ Μιχελῆς Ταιγλῆς, ὁ ὁποῖος ἦτο παράλυτος, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ μὲ μεγάλην εὐλάβειαν ἀλείψας τοὺς πόδας τοῦ μίαν φορὰν, ἰατρεύθη.

3. Ὁμοίως ὁ Φραντζέσκος Χριττοδούλου Νιῶτης ὁ ὁποῖος ἐπασχεν ἀπὸ σεληνιασμόν, καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν δὲν ἐπειράχθη πλέον διόλου.

4. Ὁμοίως ἡ Γαρυφαλῆ ἀπὸ τὸ Ταλάντιον, ἡ ὁποία δὲν ἐβλεπε διόλου, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν εἶδε τὸ φῶς τῆς.

5. Ὁμοίως ἡ Συγκλητικὴ Ἀθανασίου Πατριακίδου, ἡ

ὁποία ἦτο παραλεγειομένη, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, καὶ νηστεύσασα 40 ἡμέρας ἰατρεύθη.

6. Ἡ Παρασκευοῦλα τοῦ Νικήτα Ξαντιανῆ, ἥτις ἦτο τυφλὴ, ἐνῶ ἤρχετο εἰς τὸν δρόμον τῆς Παναγίας, εἶδε τὸ φῶς τῆς.

7. Ὁμοίως ἡ Μαρία Τσιριγώτισσα Θεοδώρου πρωτοφάλτου, ἥτις τρία ἔτη δὲν ἐγνώριζεν ὅτι εἶχε ποδάρια, καὶ μὲ τὸ ἔλαιον τῆς Παναγίας τὰ ἀλείψε με εὐλάβειαν, καὶ ἐθεραπεύθη.

8. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἑλένη Φλερισσοῦ Ναξία, ἡ ὁποία ἐπασχεν ἀπὸ παλμὸν τῆς καρδίας καὶ ἐδῆεν ὥσπερ πιπίων, καὶ δὲν ἤμπορουν οἱ ἱατροὶ νὰ ἐνεμήτουν τὴν ἀδυνάτειαν τῆς, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ καταποιήσασα ἐν φυτίλιον τῆς κανδύλας ἰατρεύθη.

9. Ὁμοίως ὁ Μιχελῆς Κιαουδάκης, ὅστις ἦτο πιασμένος το ἐν χέρι καὶ τὸ ἐν ποδάρειον, καὶ ἀφ' οὗ ἔταξε τὸ εἶναι ἡμερῶν νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, ἰατρεύθη.

10. Ὁμοίως ἡ Μαριγώ Λικυδά Χία, ἡ ὁποία εἶναι 7 δαιμόνια, καὶ ἀφ' οὗ τῆς ἐδιδόσαντο οἱ ἱερεῖς τοὺς ἐφορκισμοὺς καὶ ὥρκεισε τὰ δαιμόνια καὶ τοῖς εἶπε πόσους χρόνους ἔχετε ἐδῶ μέσα, εἶπον ὅτι ἔχουν ἑξ χρόνους, ἐνῶ ἐκείνη ἤξευρεν ὅτι τὰ εἶχε δύο χρόνους, τὴν μεγάλην Πέμπτην εἰς τα πέντε Εὐαγγέλια ὅτε ἐβγῆκεν ὁ ταυρὸς, ἰατρεύθη.

11. Ὁμοίως ἡ Μαργαρίτα τοῦ Ἠσάνου Μαρκοῦλα, ἡ ὁποία ἦτο παράλυτος, καὶ μὲ τὸ ἔλκος τῆς Παναγίας ἰατρεύθη.

12. Ὁμοίως ὁ Ἀντώνιος Ἀποστόλου Μιτυληναῖος, ὅστις ἦτο τυφλὸς ἑνδεκα μῆνας, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ μὲ τὸ ἁγίασμα ἰατρεύθη.

13. Ὁμοίως ὁ Ἄνδρ. Πετρόπουλος Ἀργεῖτης, ὅστις ἦτο τυφλὸς τρία ἔτη, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν μὲ τὸ ἁγίασμα ἐθεραπεύθη.

14. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ἡ Κυπαρίση σύζυγος Ἀλεξίου Παπᾶ Πετροπούλου ἀπὸ Καλάβρυτα, ἥτις ἦτο δύο ἔτη τυφλὴ, καὶ μὲ τὸ ἁγίασμα εἶδε τὸ φῶς τῆς.

15. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ὁ Ἀνθίμος Ζολώτας Χίος, ὁ ὁποῖος ἐπασχε μεγάλην δυσεντερίαν, καὶ μὲ 40 ἡμέρας ἰατρεύθη.

16. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη ἡ Ἀγγελικὴ Μανωλάκη Κρητικῆς, ἔχουσα φρικτὸν δαιμόνιον ἐξ μῆνας, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἰάθη.

17. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη ὁ Στρατῆς Καντζούρης κρεοπώλης Ἀθηναῖος.

18. Ὁμοίως ὁ Κωνσταντῖνος Μαστραπᾶς Χίος, ὅστις ἦτο τρελλὸς καὶ τὸν ὁποῖον εἶχαν δεμένον χεῖρας καὶ πόδας, ἰάθη.

19. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἀθανάσιος Αἰθαλιώτης σοβατζῆς, ὁ ὁποῖος ἦτο τρελλὸς ἐξ μῆνας, καὶ τοῦ εἶχαν σίδηρα εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὰ ἔσπαζε, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἐθεραπεύθη.

20. Ὁμοίως καὶ ἡ Πηνελώπη Δημοπούλου Παριανοῦ, ἥτις περιπατοῦσε μὲ τὰ δεκανίκια, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐνῶ ἤρχετο, ἐθεραπεύθη, καὶ τὰ ἔρριπεν.

21. Ὁμοίως καὶ ἡ Ζαφείρῳ Σμυρναῖα, ἥτις δὲν ἤμποροῦσε νὰ σαλεύσῃ τὴν χεῖρα τῆς, καὶ μὲ τὸ ἔλεος τῆς Παναγίας ἰάθη.

22. Ὁμοίως καὶ ὁ Γεώργιος Σμυρναῖος Βουτσᾶς, τοῦ ὁποῖου ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ κλειστοί, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ μὲ τὸ ἁγίασμα, εἶδε τὸ φῶς του.

23. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἰωάννης Νικολάου ἀπὸ τὸ Κρυττολομετόχι, ὅστις ἦτο παράλυτος, καὶ μὲ τὸ ἁγίασμα τῆς Παναγίας ἐθεραπεύθη.

24. Ὁμοίως καὶ ὁ Παπᾶ Στυλιανὸς Χριστούδης Κρητικὸς, φρενοβλαβὴς ὢν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν ἐθεραπεύθη καὶ ἐλειτουργήσῃ μόνος του.

25. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἰωάννης Μποῦρμπος, ὁ ὁποῖος ἐσεληνιαζέτο καὶ ἐνήστευε 40 ἡμέρας, καὶ ἔτρωγε μόνον φωμὶ καὶ νερόν, καὶ ἐθεραπεύθη.

26. Ὁμοίως καὶ ἡ Μαρία σύζυγος γεωργίου Ἀδαμοπούλου, ἡ ὁποία ἐσεληνιαζέτο ἐν ἔτος, καὶ ὅταν τὴν ἐπιανεν ὁ σεληνιασμός, ἐζητοῦσε νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν φωτίαν καὶ εἰς κρημνόν· καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν, τὴν παραμονὴν ἰάθη.

27. Ὁμοίως καὶ ὁ Νικόλαος Σάμιος, ὅστις ἦτο τυφλὸς ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του 17 ἔτη καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν καὶ προσευχόμενος ἡμέραν καὶ νύκτα ἐθεραπεύθη.

28. Ὁμοίως καὶ ἡ Μαρία Παγομενοπούλου Κρήσσα, ἥτις εἶχεν ἐξ ἑτῆ φρικτὸν δαιμόνιον καὶ ἔτρωγε μόνον προσφρενὴν λειτουρηγμένην καὶ νερόν, καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τὸ βράδυ εἰς τὸν Ἐπιτάφιον ἐθεραπεύθη.

29. Ὁμοίως καὶ ἡ Κλεάνθη Τριανταφυλλοπούλου Κρήσσα, ἥτις εἶχε φρικτὸν δαιμόνιον καὶ ἐφώναζεν ὥσάν ἀκύλῳ, καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τὸ μεσημέρι ἐθεραπεύθη.

30. Ἐφυγεν ἓνας τρελλὸς ὀνομαζόμενος Νικόλαος Παπᾶ Ἰωάννου υἱὸς Φουντουλάκη ἀπὸ τὸ Ναύπλιον καὶ ἦτο κουρμμένος 35 ἡμέρας μέσα εἰς κοιμητήριον τοῦ Ναοῦ καὶ μὴ ἔτρωγε μῆτε ἔπινε, χωρὶς νὰ τὸ ἤξευρῃ κανείς, καὶ ὕστερον εὑρέθη καὶ ἦτο καλὰ καὶ ἀνεχώρησε.

31. Ὁμοίως ἡ Μαρία Κατακᾶ ἀπὸ Ῥέθυμνον, τὴν ὁποίαν ἔφεραν συκωτὴν, καὶ εἰς 8 ἡμέρας ἔγεινε καλὰ.

32. Ὁμοίως καὶ ἡ Μαρία Σταβούνα Ψαφρίανη ἔκαμνε παιδιὰ νεκρά, καὶ ἀμέτῳς ἀφοῦ ἐπαρακάλεσε τὴν Εὐαγγελίστριαν νὰ γεννήσῃ ὕγες καὶ νὰ ἐλθῇ νὰ τὸ βαπτίσῃ, ὡ τοῦ θαύματος! τὸ ἐγέννησεν ὕγιες καὶ ἦλθε καὶ τὸ ἐβάπτισε.

Ἰδοὺ τὰ θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τοῦ ἔτους 1865.

1. Ἐνας Χριστιανὸς ὀνομαζόμενος Ἀναστάσιος Ψαφρίδης Μακεδὼν κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα, κατέβαινεν ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν μὲ ἐλληνικὸν πλοῖον, καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος συνέβη μεγάλη τρικυμία τόσον, ὥστε ἐκινδύνευε τὸ πλοῖον, καὶ ὁ ἄνεμος τὸν ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν, εὐθὺς δὲ ἐπαρακάλεσθαι τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ ὡ τοῦ θαύματος! εὑρέθη μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἦλθε καὶ ἐπροσκύνησε καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἔμβῃ πλέον εἰς τὴν θάλασσαν, μόνον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κοινόβιον διὰ νὰ γείνῃ καλόγηρος.

2. Ὁμοίως ἡ Μαργίτσα Κωνσταντίνου Καπετάνιου ἀπὸ τὰ Μέγαρα ἦτον ἔξω φρενῶν, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν ἐπροσκύνησε καὶ ἐνήστευσε 40 ἡμέρας, καὶ ἐθεραπεύθη.

3. Ὁμοίως ἡ Εἰρήνη τοῦ Κεφάλαι εἶχε φρικτὸν δαιμόνιον καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ἣν ἦλθε καὶ ἐπροσκύνησεν, ἐθεραπεύθη.

4. Ὁμοίως ὁ Ἰωάννης Πρωσιμετζᾶς ἀπὸ Πύργον τυφλὸς ὢν καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν μετὰ μεγάλης εὐδλαβίας ἐνίψε τοὺς ὀφθαλμούς του μὲ τὸ ἁγίασμα, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ἀνέβλεψε παρευθὺς.

5. Ὁμοίως ὁ Γεώργιος Καρδουνιάρης Πορρωτῆς, ἦτο φρενιασμένος καὶ ἐθεραπεύθη.

6. Ὁμοίως ἡ Χρυσάφη Δημητρίου Πουπάτση εἶχε φρικτὸν δαιμόνιον 17 ἔτη, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν, ἅμα ἐπροσκύνησεν, ἐθεραπεύθη.

7. Ὁμοίως παιδίον ἐξ ἐτῶν ὄνομα Στυλιανὸς Ἀργύρη Ἰωάννου Κρητικοῦ, ἐγεννήθη τυφλὸς καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν μὲ τὸ ἁγίασμα, ἀνέβλεψεν εἰς 5 ἡμέρας.

8. Ὁμοίως ἡ Ἀγγελικὴ τοῦ Ἀργύρη βαρέως ἀσθενοῦσα, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν, ἐθεραπεύθη.

9. Ὁμοίως ἡ μαρία Νικολάου Πατρινοῦ, ἦτο φρενοβλαβῆς, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν μετὰ μεγάλης νηστείας, ἐθεραπεύθη.

10. Ὁμοίως ὁ Κοριανὸς Κρής, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ἦτο γεμάτον κότερες, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν μὲ τὸ ἔλαιον ἐθεραπεύθη.

11. Ὁμοίως ἡ Μαρία τοῦ Μισὲ Γράννη, ἥτις ἦτο τρελλή, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν μετὰ μεγάλης εὐλαβίας ἐθεραπεύθη.

12. Ὁμοίως ἡ Ἀννέζα Κρήσσα, ἥτης δὲν ἤκουε διόλου, καὶ μὲ τὸ ἁγίασμα ἐθεραπεύθη.

13. Ὁμοίως ὁ Νικόλαος Ὁρφανόπουλος Σπαρτιάτης, ὢν παράλυτος καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν εἰς τὸν δρόμον ἐπεριπάτησεν.

14. Ὁμοίως ὁ Γεώργιος Κωνσταντίνου Βεάκης ἀπὸ τὸ Κουσάντασι ἔχων φρικτὸν δαιμόνιον, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν ἐθεραπεύθη.

15. Ὁμοίως ὁ Σταμάτης Γεωργίου Ἀντωνίου παράλυτος ὢν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν ἐθεραπεύθη.

16. Ὁμοίως ἡ Στυλιανὴ Χαριλάου οὔσα ἐξωφρενῶν Κρητικῆ καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν ἐθεραπεύθη.

17. Ὁμοίως ὁ Δημήτριος Παναγιώτου Συμυρναῖος, ὅστις ἦτο ἐξωφρενῶν, ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν μὲ νηστείαν 40 ἡμερῶν ἐθεραπεύθη.

18. Ὁ Ἰωσήφ Τερπολῆς Σφακιανός, ἦτο παράλυτος, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐθεραπεύθη.

19. Ὁμοίως ἡ Μαργέτα ἀπὸ τὰ Μέγαρο οὔσα τρελλή, καὶ ἐλθοῦσα εἰς τὴν Παναγίαν, ἐθεραπεύθη.

20. Ὁμοίως ὁ Ἀναγνώστης Ζαχαρουδάκης Κρητικὸς, ἔχων φρικτὸν δαιμόνιον, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν, ἐθεραπεύθη.

21. Ὁμοίως ὁ Ψαῖας Ἀρμενάκης ἀπὸ Ἀθήνας ὢν παράλυτος, ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν ἐθεραπεύθη.

22. Ὁμοίως ὁ Χριστόδουλος Σταυρουδάκης Κρής, ὅστις ἦτον ἐξωφρενῶν, ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν ἐθεραπεύθη.

23. Ὁμοίως ὁ Γεώργιος Λιμῆς Χῖος, ὅστις ἐπειράζετο 9 ἔτη ἀπὸ σεληνιασμόν, ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν μὲ μεγάλην εὐλάβειαν ἐθεραπεύθη.

24. Ὁμοίως ἰατρεύθη ἡ Μαντελένα Γεωργίου Μαρούλη Σιφνιά, ἥτις ἐσεληνιαζέτο καθ' ἡμέραν, καὶ μὲ μεγάλην νηστείαν δὲν ἐπειράχθη πλέον.

Ἰδοὺ τὰ θαύματα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

τοῦ ἔτους 1866.

1. Ἐθεραπεύθη ὁ Δημήτριος Σταμάρας Ὑδραῖος, ὅστις ἔκαμνεν ἐμετὸν καθ' ἡμέραν καὶ δὲν ἐχώνευ φαγητὸν, καὶ εἰς πέντε ἡμέρας ἀφοῦ ἤλθεν, ἐγένετο ὑγιής.

2. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη ἡ Καλίτσα κόρη τοῦ Κωνσταντίνου Καραβάκη Σιφνιά τὴν ὁποίαν ἔφεραν σηκωτήν.

3. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη ἡ Μαροῦ τοῦ Μιχάλη Μαστοροντούση, ἥτις εἶχε φρικτὸν δαιμόνιον καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν νά πνιγῇ.

4. Ὁμοίως ἰατρεύθη ἡ Αἰκατερίνα κόρη τοῦ Τρεπίδη, ἥτις ἦτο παράλυτος, καὶ εἰς τὸν δρόμον ἐνῶ ἤρχετο, ἐθεραπεύθη.

5. Τὸν Μάρτιον ἐθεραπεύθη ἡ Ἀναστασία τοῦ Μαντοπουλου Ναυπλία, ὅστις ἐσεληνιαζέτο καθ' ἡμέραν, καὶ ἀφοῦ ἤλθε, δὲν ἐπειράχθη πλέον.

6. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη ἡ Μαρία Μαντοπουλῖνα, ἥτις εἶχε σπασμούς.

2. Ὁμοίως ἰάθη καὶ ἡ Μακρύνα Ψάρριανή ἥτις ἦτο 3 ἔτη τρελλή.

3. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη καὶ ὁ Γεώργιος Νικολαΐδης, ὁ ὁποῖος ἦτο 3 ἔτη τρελλός.

4. Ὁμοίως ἰάθη ἡ Εἰρήνη Βουλγάρα, ἥτις ἦτο 5 ἔτη τρελλή.

5. Ὁμοίως ἐθεραπεύθη ἐν κοράσιον Κατίγκω Καζάκη ὀνομαζόμενον, τὸ ὁποῖον ἦτο 8 ἔτη τρελλόν.

Θαύματα τοῦ 1869.

1. Ἐσωτηρεύθη ἡ Εἰρήνη Κρητικὰ Δημητρίου Λαμπύνη, ὅπου εἶχε 18 τρύπας εἰς τὰ ποδάρια της, καὶ ἀφοῦ ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν, εἰς τὸν δρόμον ἔγεινε καλὰ.

2. Ὁμοίως καὶ ὁ Νικόλαος τῆς Εἰρήνης, ὅπου τὸν ἐτοῦ-φείκισαν, καὶ εἰς τὸν δρόμον ἔγεινε καλὰ.

3. Ὁμοίως ἔγεινε καλὰ καὶ ὁ Γεώργιος Σκετὴλ ὅπου εἶ-χε κακὸν πάθος, καὶ ἐξόδευσεν, ὅτι εἶχε εἰς τοὺς ἰατροὺς, καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελίστριας, μὲ τὸ ἔλεος, καὶ μὲ τὸ ἅγισμα εἰς 3 ἡμέρας ἔγεινε καλὰ.

4. Ὁμοίως καὶ ὁ Χριστόδουλος Κρητικὸς ὅπου εἶχε κα-κὸν πόνεμα εἰς τὰ ποδάρια τοῦ 4 ἔτη, καὶ μὲ νηστείαν καὶ εὐλάβειαν 40 ἡμερῶν ἐσωτηρεύθη.

Θαύματα τοῦ 1870.

1. Ἐσωτηρεύθη ἡ Καλὴ μαντοῦ, τοῦ Νικόλα Κατουνά-κη, Χιότισσα, ὅπου ἦτον ἐν ἔτος παράλυτος.

2. Ὁμοίως καὶ ὁ Μάρκος τοῦ Νικόλα Κρητικοῦ, ὅπου ἐφώναζε ὡσάν σκυλὴ.

3. Ὁμοίως καὶ ἡ Εἰρήνη τοῦ Νικόλα Κρητικοῦ. ἦτον 10 ἔτη ὑπανδρευμένη, καὶ δὲν ἔκαμνε τέκνον, καὶ παρακαλέ-σας μετ' εὐλαθείας τὴν Ἀγίαν Εὐαγγελίστριαν νὰ κάμῃ τέκ-νον, καὶ νὰ τὸ φέρῃ νὰ τὸ βαπτίσῃ εἰς τὸν Ναόν, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ἔκαμνε τέκνον, καὶ ἔφερε αὐτό, καὶ τὸ ἐβάπτισεν.

4. Ὁμοίως καὶ ὁ Εὐαγγέλιος Πούρλας, ὅπου εἶχε φρικ-τὸν δαιμόνιον.

5. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἐλένη σύζυγος τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ Κου-τουνάκη, ἀπὸ Ἐπαρχίαν Μακεδόνια, ἦτον 12 ἔτη ὑπανδρευ-

μένη καὶ δὲν ἔκαμνε παιδί, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Εὐαγ-γελίστριας, καὶ ἔφαγεν τὸ στυλὶ τῆς κανδύλας, καὶ εἰς τὸν χρόνον ἐπάνω, ἔκαμνε παιδί, καὶ τὸ ἔφερε καὶ τὸ ἐβάπτισεν, καθὼς, καὶ τὸ ἐξύγισε, καὶ τὸ ἐξαγόρασε.

Θαύματα τοῦ 1871.

1. Ὁ Καπετὰν Κώστας ἀξιωματικὸς Τριφυλιώτης, ἔρε-ρε τὴν μητέρα του καὶ ἐμούγκριζε ὡς ζῶον, καὶ ἔγεινε καλὰ εἰς 40 ἡμέρας.

2. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἀντώνιος ὕδρατος, Χνίτρας, ὅπου εἶχε 3 ἔτη σεληνιασμόν.

3. Ὁμοίως καὶ ὁ Χριστόδουλος Σμυρναῖος. ὅπου εἶχε φρικτὸν δαιμόνιον, καὶ τὸν ἔδενον εἰς τὴν κολόναν.

4. Ὁμοίως καὶ ἡ Βασιλικὴ Μωραΐτση, ὅπου εἶχε δαι-μόνιον.

5. Ὁμοίως καὶ ἡ Σωφὴ Τηνιακὴ, ὅπου εἶχε δαιμόνιον.

6. Ὁμοίως εἶδεν τὸ φῶς της, ἡ Μαρία Παριανή.

7. Ὁμοίως εἶδεν τὸ φῶς της, ἡ κυρά Ἀννα Ὑδραῖα, ὅ-που ἦτον τυφλή, ἐξ ἔτη.

8. Ὁμοίως καὶ ἡ Μαριγῶ Παριανή, ὅπου εἶχε φρικτὸν δαιμόνιον.

9. Ὁμοίως καὶ ὁ Ματθαῖος Πουλουδάκης Κρητικὸς, ὅ-που εἶχε δαιμόνιον.

10. Ὁμοίως εἶδεν τὸ φῶς της, ἡ Μαρία Χιότισσα, τὴν ἡ-μέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

11. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Εὐστράτιος Ἀβραμίδης, ὅπου εἶχε δαιμόνιον, καὶ τὸν ἔδεναν εἰς τὴν κολόναν.

12. Ὁμοίως καὶ τοῦ Καπετὰν Σταμάτη ἡ σύζυγος Κρη-τικὴ, ὅπου ἦτο καταπληγωμένη.

Ἔτερον θαῦμα τοῦ 1840. τὸ ὁποῖον παραλήθη.

1. Ὁ καπετὰν Ἀντώνιος Γενιζοβίχης (Σκλαβοῦνος) ἐ-κατέβαινε μὲ τὸ πλοῖον τοῦ ἀπὸ τὴν Ῥωσσία, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ ἐσυνέβη μεγάλη τρικυμία τὸν μῆνα Ἰανουάριον, τρία ἡμερόνυχτα ὅπου δὲν ἔμπορουν νὰ ἀνοίξουν τὸ ἀμπάρι νὰ βγάλουν ψωμί. καὶ ἐπερίκαλεσαν τὴν Μεγαλόχαρη, ἡ νὰ καλοσυνεύσῃ, ἡ νὰ σύρουν μία στρεφιά νὰ τὸ ρίψουν ἐξω, νὰ μὴν ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν πίναν, ὡς τοῦ θαύ-

ματος! ἐκαλοσύνευσε, καὶ ἐλθὼν ὁ πλοίαρχος ἐδῶ, ἔφερε πολλὰ δῶρα καὶ τὸ πλοῖον εἰς ἓνα κἀδρο ζωγραφισμένον.

2. Ἔτερα θαύματα τοῦ 1868 τὰ ὁποῖα παρελήφθησαν.

1. Ὁ Ἀναστασιος Ψυχίδης Ἀθηναῖος ἦτον τυφλὸς πολλὰ ἔτη, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἀγρυπνίαν ἀνοῖξε τὸ φῶς του, καὶ εἶπε ὅτι βλέπει τὰ κανδύλια, καὶ ἓνα κοράσιον Σμυρνητάκι τοῦ εἶπε μὴ ὀμιλήσης ἵνα μὴ σὲ βασκάνουν, καὶ ἐτυφλώθη· βλέπετε διὰ τὸ μὴ κυρίξῃ τὸ θαῦμα τί ἔπαθε;

2. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Δημήτριος Σταματούρης ἀπὸ τὰς Καλάμας, ὅπου ἐγεννήθη τυφλὸς βουβὸς καὶ κωφός.

3. Ὁμοίως ἰάθη ἓνας νέος ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν ὅπου ἦλθε τυφλός, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας εἶδεν τὸ φῶς του.

4. Ὁμοίως καὶ ὁ Νικόλαος Ψαριανὸς Κουκούλης, ὅπου ἦτον ἐξωτικός καὶ ἐσωτηρεύθη.

5. Ὁ Δημήτριος Νικολάου Ἀλεξανδρειανός, ἔγεινε καλὰ ὅπου ἦτον τρελλός.

6. Ὁμοίως ἔγεινε καλὰ ἡ Εἰρήνη Παπαδοπούλου Χίμ, ὅπου ἦτον τρελλή.

7. Ὁμοίως ὁ Βασίλης ἀπὸ τὴν Σύκινον, ἔφαγε κόκκαλον, καὶ ἦλθε καὶ ἔφαγε τὸ φυτὸν τῆς κανδύλας καὶ τὸ ἐξέρασεν.

8. Ὁμοίως ἡ Ἀγγελίκα Σμυρνή ἔγεινε καλὰ.

9. Ὁμοίως καὶ ὁ καπετὰν Γεώργιος Πολυξενάκης ρουμελιώτης, ὅπου ἦτο κρατημένος ἐσωτηρεύθη.

10. Ὁμοίως καὶ ὁ Βασίλειος Κρητικὸς ἐσωτηρεύθη, ὅπου ἦτον τρελλός.

11. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Φραγγιὰς ἐξωμερίτης μαρμαρᾶς, ὅπου εἶχε ἀσθένεια μεγάλη, καὶ τὸν ἀπεφάσισαν οἱ ἰατροί, καὶ ἀμέσως ὅπου ἦλθε ἐδῶ ἐσωτηρεύθη.

Θαύματα τοῦ 1872.

1. Ἐνας Ρουμελιώτης ἔφερε δύο παιδιὰ κρατημένα καὶ τυφλά, καὶ εὐθὺς ἔγειναν καλὰ.

2. Ὁμοίως ἡ Παναγιώτα Κρητικὴ, ὅπου ἦτο ἀποφασισμένη ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς, ὅπου εἶχε μεγάλη τρεμοῦλα, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Παναγίαν, μὲ μεγάλην νηστείαν ἐσωτηρεύθη.

3. Ὁμοίως ἡ Μαργαρίτα Ἀϊθαλιώτισσα ὅπου ἦτον τυφλὴ πολλὰ ἔτη καὶ εἰς τὸν δρόμον ὅπου ἤρχετο ἐσωτηρεύθη.

4. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἐρινούλα Κρητικὴ ὅπου ἦτον πληγωμένη καὶ τρελλή, εἰς τὴν Εὐρεσίαν ἐσωτηρεύθη.

5. Ὁμοίως καὶ ἡ Εἰρήνη Κρητικὴ παπὰ κόρη, ὅπου ἦτον τρελλή, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐσωτηρεύθη.

6. Ὁμοίως καὶ ὁ Κυριάκος τοῦ δασκάλου Ψαριανοῦ ὅπου ἦτον παραλογισμένος καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐσωτηρεύθη.

7. Ὁμοίως καὶ ἡ Ἐλευθέρα ὅπου ἦτον κρατημένη ἐσωτηρεύθη.

Θαύματα τοῦ 1873.

1. Ἐσωτηρεύθη ὁ Ἐμμανουὴλ παπὰ Ἰωάννου Κρητικὸς ὅπου ἐσεληνιαζέτο 10 ἔτη, καὶ μὲ μεγάλας νηστείαις ὅπου ἔκαμε ἔγεινε καλὰ.

2. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Μαλιανάκης, ὅπου δὲν ἐννόει τί κάμει.

3. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ἡ Ἀνέτα Θηβέα, ὅπου ἐσεληνιαζέτο.

4. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Σπύρος Μωραΐτης, ὅπου ἐσεληνιαζέτο.

5. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ἡ Φωτὴ Χρηστοδούλου Σμυρναῖα, ὅπου ἦτον 10 ἔτη τρελλή.

6. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Χρῖστος Γεωργίου Καριστινός, ὅπου ἦτον τὸ χερί του καὶ τὸ ποδάρι του πληγωμένοι, καὶ μὲ τὸ ἔλκος, ἔγεινε καλὰ.

7. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη καὶ ἡ Μαριγὼ Δημητρίου Ἀλεξανδρου Ψαριανή, ὅπου τὴν ἔφεραν μὲ τὸν κράββατον, καὶ ἦτον καὶ τρελλή.

8. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ἡ Χρυσούλα Δημητρίου Τριμούλη, ὅπου δὲν ἐννόει ποῦ εὐρίσκεται 2 ἔτη καὶ ἀμέσως ἔγεινε καλὰ.

9. Ὁμοίως ἡ Παρασκευὴ Σπετζιότση ὅπου ἦτον τυφλὴ καὶ κωφὴ, καὶ εἰς 6 ἡμέρας ἔγεινε καλὰ.

10. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Κωνσταντῖνος Στακιδάκης Τσακῶνας ὅπου ἦτον φρενετικὸς μὲ τεσσαράκοντα ἡμερῶν νηστείαν.

11. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ἡ Παρασκευὴ θυγατέρα τοῦ Γερογιάννη Κρητὸς ἀπὸ χωρίον Σαμαροπούλη, ὅπου εἶχε κακὸν πάθος.

12. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ἡ Δεσποινὴ τοῦ Παναγιώτου Κρητικοῦ, ὅπου καὶ αὐτὴ εἶχε κακὸν πάθος καὶ ἔρχοντας ἐδῶ, ἔγεινε καλὰ.

13. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ἡ Μαρία Ξαθογιάννη, ἀπὸ χωρίου Ξεροχώρι ἀπὸ τὴν Ἑγριππο, ὅπου ἐσεληνιάζετο 10 ἔτη, καὶ ἐτάχθει ἐν ὧσιν νὰ νηστεύσῃ τὸ κρέας καὶ ἐκτοτε δὲν ἐπειράχθη.

14. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη, ἡ Λαμπία Κρητικὴ ὅπου ἀπὸ γενετῆς ἦτο κρατημένη, καὶ δὲν ἤμπορει νὰ πατίσῃ εἰς τὴν γῆν.

15. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Ἐμμανουὴλ Δημητρίου Μουσανσάκης Κρητικὸς, ὅπου ἦτον παράλυτος, καὶ ἔρχοντας ἐδῶ, μὲ τὸ ἔλεον ἔγεινε καλὰ.

16. Ὁμοίως ἐσωτηρεύθη ὁ Νικόλαος Ἰωάννου Παντερμάρης Κρητικὸς, ὅπου εἶχε πόνεμα 7 ἔτη, καὶ ἀμέσως ὅπου ἦλθε εἰς τὴν χάριν τῆς, ἔγεινε καλὰ.

Τὰ θαύματα τῶν ἐπομένων ἐτῶν παραλείπομεν, καθόσον πλεῖστα γίνονται κατ' ἔτος, καὶ γνωστὰ ἀποβαίνουν εἰς τοὺς ἀπανταχόθεν συρρέοντας εὐλαβεῖς Προσκυνητάς.

Δ Ε Η Σ Ι Σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΜΑΡΙΑΝ,

ΣΤΙΧΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Ν. Φ.

Ἀχραντε, μητροπάρθενε θεόνυμφε Μαρία,
τῶν προστρεχόντων Σοι πιστῶς ἐλπίς καὶ σωτηρία.

Βασίλισσα πανσέβαστε, κόρη εὐλογημένη,
ἡ ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν μόνῃ ἐκλελεγμένη.
Γλῶσσα θνητῶν ἀδυνατεῖ, ὅσον ἐν προσπάθειᾳ,
τὸ θεῖον μεγαλεῖον Σου ἀξίως νὰ ὑμνήσῃ.

Δυνάμεις, Κυριότητες, Θρόνοι, καὶ Ἐξουσίαι,
ἀρχάγγελοι καὶ αἱ λοιπαὶ ἄνω ταξιαρχίαι.

Ἐκείναι ἀνυμνοῦσι Σε, παρθένε, κατ' ἀξίαν,
τὴν μόνην ἐν ταῖς γυναιξίν ἀμειπτον Παναγίαν.

Ζωῆς ἡ μήτηρ καὶ πηγὴ, νοσοῦντων θεραπεία,
τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, πτωχῶν παρηγορία,

Ἡ πάντων τῶν χριστιανῶν σκέπη καὶ προστασία,
ἄγρυπνος ἀντιλήπτρια, πρόθυμος ὁδηγία,

Θρόνε ἡλιοστάλακτε, καύχημα ἱερέων,
διάδημα πολύτιμον καὶ δόξα βασιλέων,

Ἴδε, ἀγνή, ἐπίσκεψαι, ἴασαι τὰ δεινὰ μου,
ἐξάλειψον, Παντάνασσα, τὰ ἀνομήματά μου.

Κλῖνον τὸ οὖς Σου, πρόσδεξαι, τὴν δουλικὴν λατρείαν,
ἣν Σοὶ προσφέρω, Δέσποινα, μὲ ταπεινὴν καρδίαν.

Λάμπρυνον, Παναμώμητε ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν,
ζοφώδῃ καταντήσασαν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

Μήτηρ ἡ ἀπειρόγαμος, ἀστέχτου τὸ δοχεῖον,
πύργε χρυσοπλοκώτατε, ἀπείρου τὸ χωρίον,

Ναὸς ὑψίστου ἅγιος, καθέδρα Βασιλέως,
λυχνία εἶς' ἐπτάφωτος καὶ τῶν παρθένων κλέος.

Ἐένον καὶ ἀκατάληπτον τοῦ τόκου Σου τὸ θαῦμα,
τῶν μὲν ἀγγέλων χαρμονή, τῶν δὲ δαιμόνων τραῦμα.

Ὅρος τὸ ἀλατόμητον, Ἄγγελε εὐφροσύνης,
ἀστὴρ ἐμφαίνων Ἥλιον τὸν τῆς δικαιοσύνης,

Πολυμμάτων Χερουβιμ Σὺ ἡ τιμιωτέρα,
ἐξαπτερύγων Σεραφίμ Σὺ ἡ ἐνδοξοτέρα.

Ῥοὴν θερμῶν δακρύων μου δέξαι μετ' εὐμενείας,
παραμυθιὰν πέμψον μοι, μήτηρ ἐπιεικείας.

Σῶσον με ἀπολλύμενον, τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
πεσόντα με ἀνόρθωσον, σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν.

Τῇ μητρικῇ σου Πάναγνε, χρωμένη παρρησία.
ὕπὲρ ἐμοῦ τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, Κυρία.

Ἔψος τὸ δυσανάβατον, κλίμαξ ἡ οὐρανία,
βάθος τὸ δυσθεώρητον, τυφλῶν ἡ βακτηρία,
καταυγάζον τὰς ψυχάς, λιμὴν τῆς σωτηρίας,
ταμεῖ, ἀνεξάντλητον στοργῆς καὶ εὐσπλαγχνίας,

Χαίρει νυμφῶν ὁλόφωτε, ὑπερδεδοξασμένη,
βάτος ἡ ἀκατάσλεκτος, πύλη ἡ κεκλεισμένη!

Ψυχῆς βεβήλου ἐκφρασίη καὶ θυπάρας καρδίας,
μὴ ἀπορρίψης ἀνοίξον θύραν τῆς μετανοίας.

ὦ μήτηρ ὑπερήμνητε, θησαύρισμα ἀγγελίας,
ἀξιώσόν με, εὐσπλαγχνε, δικαίων τῆς χορείας!

Ἐν Ἐρμούπολει Σέρου, 1 Ἀυγούστου 1866.

ΓΕΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΟΥ